ΕΤΟΣ Η' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1913 ΑΡΙΘ. 393

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἐξάμηνος » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἐξάμηνος » 7
Ἐδόσοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΗΜΙΑ

Ὀφείλομεν ὡς πεπολιτισμένοι καὶ λογικοὶ ἄνθρωποι νὰ ἀναγνωρίζωμεν τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἐλλείψεις ἡμῶν, ἵνα ἐκεῖνα μὲν ἐπανορθῶμεν, ταύτας δὲ ἀναπληρῶμεν διορθούμενοι καὶ συνετιζόμενοι, μὴ ἐθελοτυφλοῦντες καὶ μάτην κομπάζοντες μόνον ἐπὶ εὐγενείᾳ φυλετικῇ καὶ ἐθνικῇ. Τὸ γαλλικὸν λόγιον «noblesse oblige» εἶνε ὑψηλὸν καὶ σωτήριον παράγγελμα εἰς ἔθνη καὶ κοινωνίας καὶ εἰς ἄτομα καθ' ἕκαστον, πρέπει δὲ νὰ ἔχωμεν τοῦτο πάντοτε ἐν νῷ οἱ Ἕλληνες μάλιστα, μὴ τυφουμένοι ὑπὸ ἐγωϊσμοῦ ἐθνικοῦ.

Ὁ πολὺς βρεττανὸς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας λόρδος Χωλδαὶν εἶπεν ἐσχάτως σὺσιώδη ἀλήθειαν, ὅτι «ὀργάνωσις σημαίνει πολιτισμόν». (Organisation means civilisation), καὶ τὸ σὺσιῶδες τοῦτο γνώρισμα τοῦ πολιτισμοῦ ἐλλείπει ἀφ' ἡμῶν παντελῶς, ὥστε καίτοι ἀξιούμεν νὰ λεγώμεθα Ἕλληνες καὶ καυχώμεθα ἐπὶ πολιτισμῷ, φαινόμεθα πράγματι εἰς τὸν πρῶτον παρατηρητὴν ὄχλος ἀσύντακτος καὶ ἄτακτος πρὸς οὐδεμίαν κοινὴν καὶ ὁμόφωνον ἐνέργειαν ἱκανοὶ καὶ πρόθυμοι.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ὀργάνωσις παρ' ἡμῖν μετὰ τοσούτους αἰῶνας εἶνε ἐντελῶς παραλελυμένη καὶ ἀποσυντεθειμένη, καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεανθρώπου τοῦ τοσαῦτα καὶ μέγιστα ἐπιβάλλοντος ἡμῖν καθήκοντα πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον φαίνεται ἀνίκανος πρὸς οἱονδήποτε ἔργον χριστιανικόν.

Ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη ἐπιβάλλει μεγάλα καὶ βαρέα καθήκοντα πρὸς τοὺς ὁμοίους ἡμῶν τοὺς ὁπωσδήποτε πάσχοντας καὶ ἀδυνάτους καὶ οὐδὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα ὑπὸ οἱονδήποτε μορφήν, ἵνα ἀνακουφίζῃ καὶ σώζῃ τοὺς ναναγοὺς καὶ ἠττημένους τοῦ βιωτικοῦ ἀγῶνος.

Οὔτε Νοσοκομεῖον, οὔτε Ὀρφανοτροφεῖον, οὔτε Βρεφοκομεῖον, οὔτε πραγματικὸν Πτωχοκομεῖον οὐδ' ἄλλο τι ἄσυλον καὶ καταφύγιον τῶν κοινωνικῶν ναναγῶν λειτουργεῖ παρ' ἡμῖν, ὥστε ἡ ἡμετέρα νῆσος νὰ φαίνηται μᾶλλον χώρα ἡμιαγρίων λαῶν ἢ δούλων ἀνθρώπων ἀνταγωνιζομένων πρὸς ἐπικράτησιν καὶ καταστροφὴν τῶν ἀντιπάλων συμπολιτῶν καὶ πολλάκις μάλιστα κατὰ συγγενῶν καὶ φίλων ὡς ἐναντίων, ἐχθρῶν καὶ πολεμίων.

Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἡμῶν ἄρχοντες φαίνονται ἀνίκανοι καὶ τὴν στοιχειωδεστέραν φιλανθρωπίαν νὰ ἐνασκήσωσι καταλείποντες καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ ἀντὶ νὰ πρωτοστατῇ ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ ἔργῳ τῆς παρηγορίας καὶ ἀνακουφίσεως τῶν ἀτοκλήρων ἐν ταῖς κοινωνίαις ἡμῶν φαίνονται ἀδιάφοροι καὶ ἀδρανεῖς, ἀρκούμενοι εἰς χρηματικὴν μόνον εἰσφοράν, καὶ οὕτω νομίζουσιν ὅτι ἔπραξαν ἀρκετὰ ἐπαφιέμενοι τὸ ἱερὸν καθῆκον τῆς ἐπισκέψεως ἀπόρων, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ τῆς στηρίξεως αὐτῶν εἰς δεσποίνας καὶ εἰ ἄλλους ἰδιώτας.

Ὅπερ δὲ δεινὸν καὶ χειριστον, κυρίαι ἀλλοεθνεῖς καὶ ἀλλογενεῖς παρουσιάζονται ὡς προστάται ἀγγελοι τῶν δυστυχούντων ἐν πάσῃ κρισίμῳ περιστάσει αὐτῶν καὶ εἰδομεν πολλὰς τοιαύτας κυρίας νὰ περιέρχωνται τὰς ἀποκέντρους καὶ ἀπωχεκὰς ἐνορίας καὶ νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς δυστυχούσας καὶ ταλαιπωρουμένας οἰκογενείας ἵνα ἐλεῶσι καὶ παρηγορῶσιν αὐτάς. Οἱ δὲ Ἐκκλησιαστικοὶ ἄρχοντες, οἱ πρώτιστον καθῆκον ἔχοντες τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ τὴν βοήθειαν τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀσθενῶν, περὶ ἄλλα ὅλως τυρβάζουσι ξένα καὶ πρὸς τὸ ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν ἀξίωμα αὐτῶν ἄσχετα ὡσάκις δὲν ἀναπαύονται ἐν ραθυμίᾳ καὶ νωχελείᾳ ἀδρανοῦντες καὶ ἀπράγμονες.

Ποῖός ποτε εἶδε τοὺς Μακαριωτάτους καὶ Πανιερωτάτους ἐπισκεπτομένους τὰ Νοσοκομεῖα ἅτινα εἴτε διατηρεῖ ἡ ξένη Κυβέρνησις εἴτε οἱ Δῆμοι διὰ δημοτ. καὶ ἰδιωτικῶν μόνον συνδρομῶν; Ποσάκις οἱ Μακαριώτατοι καὶ Πανιερώτατοι ἐπεσκέφθησαν τὰς φυλακὰς καὶ τοὺς δεσμώτας, ἵνα μάθωσι παρὰ τούτων ὅσα ὑπομένουσιν ἀδικούμενοι ὑπὸ φυλετικοῦ μίσους καὶ πάθους, καὶ ποσάκις ἐπεχείρησαν νὰ ἐνσταλάξωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν καταδίκων τὴν δρόσον τῆς μετανοίας καὶ νὰ μεταδώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐλπίδα μετὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς πίστεως;

Ποσάκις ἐπισκέπτονται τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων ἵνα ἐνθαρρύνωσι τοὺς μαθητάς, νὰ προτρέψωσι τοὺς γονεῖς, νὰ ἐνθουσιάσωσι τὰς κοινότητας τὰς Ἑλληνικὰς καὶ Ὀρθοδόξους;

Ὅτε πέρυσιν ἐν τῇ Σχολῇ Μιτσῇ οἱ μαθηταὶ ἀπεχώρησαν ἀκολουθήσαντες τοὺς φιλοπάτριδας ἐκ τῶν διδασκάλων, οἵτινες ἐπείσθησαν περὶ τοῦ ἀντεθνικοῦ σκοποῦ τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ὁ Ἄγγλος Κάνων κ. Νιοῦχαμ καὶ ὁ Διοικητὴς Λεμεσοῦ κ. Πόλτων μετὰ πολλῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων ἐν πλήρει χειμῶνι ἀνῆλθον εἰς Μαραθάσαν καὶ κατέβαλον ὑπερμέτρους προσπαθείας ἵνα περισυλλέξωσιν ὅσους ἠδυνήθησαν μαθητὰς πρὸς διατήρησιν τῆς Σχολῆς ταύτης. Τίς τῶν Ἀρχιερέων ἡμῶν ἐκινήθη ἢ κινεῖται ὅπως ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τούτων καὶ ἄλλων προσηλυτιστικῶν ἐνεργειῶν, τεινουσῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν ταπείνωσιν καὶ διαστρέβλωσιν τῆς Κυπρίας Ἑλληνίδος νεότητος;

Καὶ ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν ξένων προσηλυτιστικῶν σχολῶν ἀφέθη εἰς ἰδιώτας ἀδυνάτους, ἠναγκασμένους νὰ διαθέτωσι καὶ ἐξαντλῶσι τὰς ἀσθενεῖς δυνάμεις αὐτῶν εἰς ἄνισον ἀγῶνα, ἐνῷ ἔχουσι μεγίστην ἀνάγκην νὰ ἐργάζωνται νυχθήμερον πρὸς ζωάρκειαν!

Δὲν εἶνε μόνον τοῦτο· ὁ συνεργατισμὸς ἀποτελεῖ σήμερον μεγάλην δύναμιν οἰκονομικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἐπὶ τούτοις ἠθικήν, ἀποβαίνει δὲ σωτήριος εἰς τὰς λαϊκὰς καὶ ἀδυνάτους μάλιστα τάξεις, πλεῖστα δὲ παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι στάδια καὶ ἐπαγγέλματα εἰς ἃ ὁ συνεργατισμὸς θὰ ἐπετέλει θαύματα, ἀνυψῶν οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς τὰ κατώτερα καὶ ἀσθενέστερα στρώματα τῶν κοινωνιῶν ἡμῶν καὶ παρέχων διηνεκῆ ἐργασίαν εἰς ἀργοῦντας καὶ εἰς ἀργοῦσας, ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ὠφελείᾳ κοινωνικῇ.

Ἴσως εἴπωσιν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει εἰς τοὺς ἡγέτας τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ λαοῦ, εἰς τὰς πεφωτισμένας τάξεις, αἵτινες καὶ διὰ τῆς ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ διὰ τῶν γνώσεων αὐτῶν θὰ ἐπετύγχανον νὰ ἐπιβάλωσι καὶ διαδώσωσι τὸν συνεργατισμὸν εἰς πόλεις καὶ εἰς χωρία. Ἀτυχῶς ὅμως καὶ τούτων οἱ πλεῖστοι στεροῦνται οὐχὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινωτέρου δημοσίου πνεύματος, ὥστε νὰ διαθέτωσι καὶ βραχὺν χρόνον τῆς σχολῆς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ. Κοινωνικῶς εἴμεθα διαλελυμένοι καὶ χωρὶς τινος συνοχῆς, ἕκαστος περὶ τῶν ἰδίων μεριμνῶν καὶ περὶ τῶν κοινῶν οὐδόλως φροντίζων· οὐδὲ φαίνεται που σημεῖον τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ἐμπνεόμεθα ἔτι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ραγιαδισμοῦ καὶ εἰς τὰ ἀπὸ τούτου πολλαπλᾶ ἐλαττώματα προσετέθη ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ἡ περιφιλαυτία διὰ τῆς ἀδοκήτως κτηθείσης ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας.

Ἡ κοινωνικὴ ἱεραρχία κατελύθη καὶ οὐδεὶς ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην ἐκουσίας πειθαρχίας καὶ πρὸς ὠφελιμωτέραν καὶ συστηματικὴν ἐργασίαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς προόδου.

Εἰς τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν ἀναρχίαν ταύτην προσκρούει πᾶσα πρωτοβουλία ἀγαθὴ, πᾶσα προσπάθεια εὐγενὴς καὶ ματαιοῦται οὐ μόνον ὑπὸ τῆς ἀδιαφορίας ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἀντιπράξεως ἔτι ἐκείνων οἵτινες ὤφειλον πρόθυμοι καὶ ἄμοιροι νὰ συμπράξωσι καὶ συνεργασθῶσι.

Μία ὑπῆρχεν ἀρχὴ παρ' ἡμῖν ἀδιαμφισβήτητος καὶ εἰς πάντας σεβασιή, ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἢ ἡ Μητρόπολις ἦτο ὁ τύπος τῆς συναντήσεως καὶ συνεργασίας καὶ τῶν μᾶλλον διϊσταμένων καὶ διαφωνούντων στοιχείων. Δυστυχῶς οἱ ἀναδειχθέντες ὡς Ἱεράρχαι παρ' ἡμῖν δὲν ἠδυνήθησαν ἢ δὲν ἠθέλησαν νὰ διατηρήσωσι καὶ ἐξασκήσωσι τὸ ἀπ' αἰώνων γόητρον καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ παρὰ τῷ λαῷ καθόλου, καὶ αὐτοὶ δι' ἐρυθῶν ἀπέβαλον ὅλον τὸ κῦρος καὶ τὴν αὐθεντίαν ἣν προσδίδει τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα παρὰ λαῷ προσκειμένῳ ἔτι εἰς τὰς θρησκευτικάς του πεποιθήσεις καὶ δοξασίας καὶ τὰς ἐκκλησιαστικάς του παραδόσεις.

Οἱ Ἀρχιερεῖς ἡμῶν ὄχι μόνον ἀπεμονώθησαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ κινδυνεύουσι νὰ ἐγκαταλειφθῶσι μόνοι, κατάμονοι, ἐπὶ μεγάλῃ καὶἀνυπολογίστῳ βλάβῃ τῶν κοινωνιῶν ἡμῶν. Τὸ αἴσθημα τῆς φιλοπατρίας διὰ τῶν σχολείων ἀνεζωπυρήθη καὶ ἀνυψώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ Κύπρος ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου νὰ ἀναδείξῃ ἥρωας ἀπαραμίλλους, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ φιλοπατρία χωρὶς τῆς εὐσεβείας ὅπως τηρήσῃ λαὸν εἰς τὸ ἠθικὸν ὕψος του. Ἡ Πίστις εἶνε ἀχώριστος τῆς Πατρίδος καὶ ἑκατέρα τούτων πρέπει νὰ ἐνισχύῃ καὶ ζωογονῇ καὶ ἐπιτείνῃ τὴν ἑτέραν, ἐνῷ χωριζόμεναι καὶ διαλυόμεναι αὗται καταντῶσιν εἰς κοσμοπολιτισμὸν καὶ εἰς θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἐπικινδυνοδεστέραν κατάπτωσιν καὶ παρακμὴν κοινωνιῶν καὶ λαῶν ὅλων.

Ἡ προϊοῦσα παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀναρχία ἀποτελεῖ τὸ χειρίστον σύμπτωμα ὀλεθρίας πλάνης καὶ παρανοήσεως αἵτινες πρέπει νὰ πολεμηθῶσι ταχέως καὶ ἀποτελεσματικῶς διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀνορθώσεως, καὶ ταύτην πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν πάσῃ δυνάμει καὶ πάσῃ θυσίᾳ.

Εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀναμείνωμεν ἐπί τινα ἔτι χρόνον, καίτοι πολὺ φοβούμεθα ὅτι καὶ ἡ προσεχὴς σύγκλησις τῆς Συνελεύσεως θὰ διαλυθῇ ἄπρακτος καὶ ἀτελεσφόρητος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ζήτημα ἀφίεται εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ λαὸς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν δικαίαν θέλησιν καὶ τὴν εὐσεβῆ ἐπιθυμίαν του. Ἡ ἀνόρθωσις τῶν κακῶς ἐχόντων θὰ προέλθῃ τότε ἐκ τῶν κάτω καὶ εὐχόμεθα νὰ συντελεσθῇ αὕτη ἄνευ τῶν παρομαρτουσῶν διαταράξεων καὶ ἀναστατώσεων, καὶ τοῦτο ἐλπίζομεν διότι οὐδεμία ἐπικρατεῖ διαφωνία καὶ οὐδεμία πλέον ἀντίθεσις χωρίζει ὡς ἄλλοτε ἡμᾶς εἰς ἀντίπαλα στρατόπεδα.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀνόρθωσις εἶνε κοινὸς πόθος καὶ ἀπόφασις πάντος τοῦ λαοῦ ἀμετάκλητος, καὶ ὅσοι θὰ ἐπιχείρουν νὰ ἀντιπεξέλθωσι κατ' αὐτοῦ ὁπωσδήποτε πρέπει τὰ γνωρίζωσιν ὅτι θὰ συντριβῶσιν.

ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΣ ΕΝΙΑΥΤΟΣ

5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912 – 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1913

Συμπληροῦται σήμερον ἐνιαυτὸς ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ πολεμικοῦ διαγγέλματος τοῦ ἀοιδίμου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου:

Πρὸς τὸν λαόν Μου,

Αἱ ἱεραὶ ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Πατρίδα, πρὸς τοὺς ὑποδούλους ἀδελφούς μας καὶ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸ Κράτος, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν εἰρηνικῶν προσπαθειῶν του πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν Χριστιανῶν, ὅπως διὰ τῶν ὅπλων θέσῃ τέρμα εἰς τὴν δυστυχίαν τὴν ὁποίαν ὑφίστανται ἀπὸ τόσων αἰώνων.

Ἡ Ἑλλὰς πάνοπλος μετὰ τῶν Συμμάχων της, ἐμπνεομένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων καὶ συνδεομένων ὑπὸ κοινῶν ὑποχρεώσεων, ἀναλαμβάνει τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν καταδυναστευομένων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατὸς ἡμῶν ἐν πλήρει συναισθήσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὴν χριστιανοσύνην, μνήμων τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ παραδόσεων καὶ ὑπερήφανος διὰ τὴν ἠθικήν ὑπεροχήν αὐτοῦ καὶ ἀξίαν, ἀποδύεται μετὰ πίστεως εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅπως διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ αἵματος ἀποδώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς τυραννουμένους. Ἡ Ἑλλάς, μετὰ τῶν ἀδελφῶν Συμμάχων Κρατῶν, θὰ ἐπιδιώξῃ πάσῃ θυσίᾳ τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπόν.

Ἐπικαλούμενοι δὲ τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ὑψίστου ἐν τῷ δικαιοτάτῳ τούτῳ ἀγῶνι τοῦ πολιτισμοῦ ἀνακράζομεν:

Ζήτω ἡ Ἑλλὰς
Ζήτω τὸ Ἔθνος.

Ἀθῆναι, τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου 1912.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ὁ τότε Διάδοχος καὶ σήμερον μέγας καὶ ἔνδοξος Στρατηλάτης καὶ Βασιλεὺς **Κωνσταντῖνος ΙΒ'** ἀπέλυε ταυτοχρόνως τὸ ἑπόμενον διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν:

Πρὸς τὸν Στρατόν Μου,

Ἡ ἀκεραιότης τῆς Πατρίδος ἀπειλεῖται. Ἡ ὕπαρξις τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας κινδυνεύει, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς στρατὸς συνεκεντρώθη εἰς τὰ σύνορα ἵνα ὑπερασπίσῃ τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ηὐδόκησε νὰ μὲ τάξῃ ἀρχηγὸν ἀναλαμβάνων τὴν Ἀρχηγίαν ὑμῶν γνωρίζω ὅτι ἡγοῦμαι ἀνδρῶν ἀποφασισμένων ὅπως καταστήσωμεν σεβαστὸν τὸ δίκαιόν μας. Ἡ πεποίθησίς μου πρὸς ὑμᾶς ἐνισχύεται ἀκόμη περισσότερον, διότι ἐξησκήθητε εἰς τὴν πολεμικὴν δρᾶσιν. Ἐμμείνατε μέχρι τέλους εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι διὰ τῶν ὅπλων θὰ ἐπιβάλητε τὴν θέλησιν τοῦ Κράτους.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὸ Διάγγελμα πρὸς τοὺς Συμμάχους.

«Καθ' ἣν στιγμὴν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Διαδόχου ὁ Στρατός Μου διέρχεται τὰ σύνορα, αἱ σκέψεις Μου φέρονται πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, χαιρετίζω δὲ ἐν Αὐτῇ τὸν φίλον καὶ τὸν σύμμαχον. Οἱ Ὀρθόδοξοι ἡμῶν λαοὶ ἐν κοινῇ ἐξεγέρσει ἑνοῦνται ἀπὸ συμφώνου δι' ἀρρήκτων δεσμῶν ἀδελφοσύνης καὶ θυσίας καὶ αἱ προσευχαὶ τῶν στενώτατα συνδεδεμένων τεσσάρων λαῶν πρὸς τὸν Ὕψιστον ἐν θερμῇ καὶ εὐλαβεῖ ἱκεσίᾳ ἀπευθυνόμενον τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ Σταυροφορίᾳ, εἴθε ὁ Κύριος ἐν τῇ μεγαθύμῳ Αὐτοῦ Εὐσπλαχνίᾳ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ταυτόχρονον προσπάθειαν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν καὶ νὰ ἐπιστέψῃ διὰ νίκης τὸ ἅγιον ἔργον τῆς Ὀρθοδοξίας διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν τυραννουμένων ἡμῶν ἀδελφῶν.

Ὁ λαός Μου, οἱ στρατιῶταί Μου, καὶ ἐγὼ ἀπευθύνομεν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα καὶ τὸ σύμμαχον ἔθνος καὶ εἰς τὸν γενναῖον αὐτῆς στρατὸν χαιρετισμὸν ἀδελφικῆς ἀγάπης μὲ τὰ βλέμματα δὲ προσηλωμένα εἰς τὸ σύμβολον τοῦ Σταυροῦ ὃς ἔχωμεν ὡς ἔμβλημα τὸ

«Ἐν τούτῳ νίκα»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὰ ἱστορικὰ ταῦτα ἔγγραφα ἀναδημοσιεύομεν ὧδε ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν ἵνα ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην τῶν φίλων ἀναγνωστῶν ἡμῶν τὰς ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς ἀρχὰς, ὑπὲρ ὧν ἐκηρύχθη πρὸ ἑνὸς ἀκριβῶς ἔτους ὁ Συμμαχικὸς κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμος, πόλεμος ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας, πόλεμος ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀναβιώσεως τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς κατὰ πάντων τῶν μὴ Μουσουλμανικῶν λαῶν ἐν τῇ ἐπικρασείᾳ αὐτῆς ἐπιδιώκουσα ἢ τὸν ἐκτουρκισμὸν ἢ τὸν ἐκπατρισμὸν αὐτῶν.

Τοσοῦτον ἐγένοντο οἱ Νεότουρκοι θρασεῖς καὶ ὀλίγιστοι ὥστε προὐκάλεσαν τὴν ἐξέγερσιν αὐτῶν τῶν Μουσουλμάνων Ἀράβων καὶ Ἀλβανῶν καὶ ἠνάγκασαν ἐν τέλει τὰ Βαλκανικὰ Κράτη νὰ συνασπισθῶσιν εἰς Συμμαχίαν κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ μὲ τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἡνωμένας νὰ πολεμήσωσι κατ' αὐτῆς ὑπὲρ τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὑψηλοτέρων ἰδεωδῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ θεία δικαιοσύνη ἔστεψε διὰ νίκης λαμπρᾶς τὰ συμμαχικὰ ὅπλα κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ἡ Νέμεσις κατήνεγκε θανάσιμα πλήγματα κατὰ τῆς ἀτασθάλου καὶ βαρβάρου πάντοτε Τουρκίας, ὥστε νὰ περιέλθῃ αὕτη εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον.

Ὁ Σταυρὸς ἄποξ ἔτι ἀντεμετώπισε τὴν ἡμιοέληνον καὶ ἀνεδείχθη νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος. Ἐκ τῶν νεωτέρων πολέμων ὁ Συμμαχικὸς πόλεμος τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν κατὰ τῆς Τουρκίας ὑπῆρξεν ὁ εὐγενέστατος καὶ δικαιότατος, καὶ ἡ νίκη τοῦ ἑλλ. στρατοῦ ἐγένετο νίκη καὶ θρίαμβος τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρότητος καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ κατὰ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ὁμοῦ καὶ ἀδυσωπήτου ἀπ' αἰώνων ἐχθροῦ.

Ηὐτυχήσαμεν οὕτω νὰ ἴδωμεν ἀνατελλούσας πάλιν ἐπὶ τῶν ἐνδόξων χωρῶν ἡμῶν ἡμέρας εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως ἐθνικῆς, ἡμέρας ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ πατριωτικῆς ἐξάρσεως. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐλαυνόμενος μᾶλλον ὑπὸ τοῦ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ κεντριζόμενος ὑπὸ τῶν ἐνδόξων ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ διαπνεόμενος ὑπὸ τῆς πρὸς τὴν Πίστιν καὶ τὴν Πατρίδα παντελοῦς ἀφοσιώσεώς του ὥρμα κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀψηφῶν πάντα κίνδυνον καὶ πρὸς τὸν ἔνδοξον θάνατον ἀποβλέπων ὡς τὸ ὡραιότερον καὶ ὑψηλότερον τέρμα, τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως.

Εἴδομεν κατὰ μυριάδας τὸν Τουρκικὸν στρατὸν αἰχμαλωτευόμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τὰ τελειότερα ὀχυρωτικὰ ἔργα καὶ ὡς ἀπόρθητα λογιζόμενα ὑπὸ τῆς νεωτάτης ὀχυρωτικῆς τέχνης νὰ ἐκπορθῶνται καὶ νὰ ἁλίσκωνται ὑπὸ τοῦ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀπαραμίλλου ἀνδρείας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Αἱ ἑλληνικαὶ θάλασσαι, δεδουλωμέναι καὶ αὐταὶ ὑπὸ βαρβάρου κατακτητοῦ ἀπ' αἰώνων, ἐφρικίασαν ὑπὸ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ αὐλακούμεναι ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου καὶ ἐχαιρέτισαν ἔξαλλοι τὰς νέας ναυτικὰς νίκας αὐτοῦ ἀνακαλοῦσαι τὴν ἀρχαίαν ναυτικὴν μεγαλουργίαν καὶ δόξαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Κατέρρεεν ἡ Τουρκία ὑπὸ τὰ δίκαια καὶ βαρέα πλήγματα τῶν συμμαχικῶν σταυροφόρων στρατιῶν, ὧν αἱ βουλγαρικαὶ προήλασαν μέχρι τῶν Μετρῶν, ὅθεν οἱ κρότοι τῶν τηλεβόλων ἐδόνουν τὸν αἰθέρα τῆς πολυθρυλλήτου Πόλεως καὶ ἡ ἡμισέληνος ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ θόλου τῆς Ἁγ. Σοφίας ἐδονεῖτο ἀπειλοῦσα ἀνεπανόρθωτον πτῶσιν.

Οἱ Βούλγαροι ἠπείλησαν πάλιν τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ 1300 ὅλα ἔτη ὑπὸ χριστιανικὸν ὄνομα καὶ τώρα ὡς τὸ πάλαι, ἀλλὰ πάντοτε κατὰ βάθος βάρβαροι καὶ ὠμοὶ καὶ μισαλλόδοξοι καὶ ἀσελγεῖς καὶ ἅρπαγες καὶ λησταὶ παραμείναντες.

Ἡ Θεία Πρόνοια ταῖς πρεσβείαις τῆς πολιούχου Ὁδηγητρίας, τῆς ὑπερμάχου ἄλλοτε στρατηγοῦ τῆς Πόλεως, ἀνέκοψε καὶ πάλιν τῶν Βουλγάρων τὴν ὁρμὴν καὶ διεφύλαξε τὴν περίδοξον Πόλιν εἰς τοὺς ἀδιαφιλονικήτους κληρονόμους αὐτῆς.

Οἱ Βούλγαροι διὰ τοσούτων αἰώνων παραμείναντες οἱ αὐτοὶ καὶ μὴ ἐξημερωθέντες οὔτε ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ διδασκαλίας, οὔτε ὑπὸ τῆς ἀπ' αἰώνων ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας αὐτῶν πρὸς χριστιανικοὺς καὶ πεπολιτισμένους λαοὺς διετήρησαν τὸν ἄγριον ἐγωϊσμόν, τὴν ἀκόρεστον φιλοκτημοσύνην καὶ τὴν βάρβαρον ἀπιστίαν καὶ δολιότητα πρός τε φίλους καὶ συμμάχους. Βαρβαρότεροι καὶ ὠμότεροι τῶν ὁμοφύλων αὐτοῖς Τούρκων ἀναδειχθέντες κατῄσχυναν τὸν χριστιανικὸν πολιτισμὸν διὰ πράξεων καὶ ἔργων ἀκατονομάστων καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπεβουλεύθησαν κατὰ τῶν Συμμάχων αὐτῶν καὶ ἐπεχείρησαν αἰφνιδίαν καὶ δολερὰν ἐπίθεσιν καθ' ἅπαν τὸ Ἑλληνοσερβικὸν μέτωπον περὶ τὸν ὄρθρον τῆς 17 Ἰουλίου 1913.

Ἡ θεία Νέμεσις οὐδέποτε ἐγένετο δικαιοτέρα καὶ αὐστηροτέρα ὅσον ἀνεδείχθη καὶ ἐξεδηλώθη κατὰ τῆς Βουλγαρικῆς ἀπιστίας καὶ δολιότητος. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῶν ὠμῶν Βουλγάρων μετὰ ἡρωϊσμοῦ ὑπερβάλλοντος πάντα ἡρωϊσμὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ καταπλήξαντος τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Οἱ μεγάλοι καὶ ἔνδοξοι ὑπὲρ πάντας πολεμισταὶ τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Θερμοπυλῶν, τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῶν Πλαταιῶν, τοῦ Γρανικοῦ καὶ τῆς Ἰσσοῦ μετὰ τῶν Ἀρβήλων καὶ Γαυγαμήλων, οἱ Μύριοι τοῦ Ξενοφῶντος, αἱ μεγάλαι καὶ ἔνδοξοι σταυροφόροι στρατιαὶ τῆς χιλιετοῦς Βυζαντιακῆς αὐτοκρατορίας μετ' ἐκπλήξεως καὶ ὑπερηφανείας καὶ χαρᾶς παρηκολούθησαν τὴν κεραυνώδη καὶ ἀκάθεκτον ὁρμὴν τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν ἀπὸ τῆς θριαμβευτικῆς καὶ πολυνέκρου νίκης ἐν Κιλκὶς μέχρι τῆς Τζουμαγιᾶς βῆμα πρὸς βῆμα καὶ σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν κατακτῶντες τὸ ἀπεγνωσμένως καὶ ἡρωϊκῶς ὑπερασπιζόμενον ἔδαφος ὑπὸ τῶν ἡρωϊκῶν ὡσαύτως καὶ ῥωμαλέων βουλγάρων.

Ὁ σύγχρονος πεπολιτισμένος κόσμος ἔκπληκτος εἶδε τὸν Ἑλληνικὸν ἡρωϊσμὸν ἀνατρέποντα ὅλην τὴν πολεμικὴν ἐπιστήμην καὶ μηδενίζοντα τὰ τελειότατα καὶ φονικώτατα ὅπλα αὐτῆς διὰ τοῦ πρωτογενοῦς ὅπλου, τῆς λόγχης.

Ἐπανελήφθη καὶ αὖθις διὰ τῶν Ἑλλήνων ὁ θαυμαστὸς ἀγὼν τοῦ ἀόπλου καὶ μικροῦ Δαβὶδ κατὰ τοῦ γίγαντος καὶ σιδηροφράκτου Γολιάθ. Ἡ πρωτογενὴς σφενδόνη κατενίκησε τὴν σιδηρᾶν πανοπλίαν καὶ ἡ ἑλληνικὴ λόγχη κατεκυρίευσε τῶν τελειοτέρων τηλεβόλων, τῶν πολυβόλων καὶ ταχυβόλων, τῶν ἐπαναληπτικῶν Μάνλιχερ καὶ τῶν χειροβομβίδων καὶ πάσης ἄλλης ἐπινοίας καὶ ἐφευρέσεως πολεμικῆς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Ἅπαξ ἔτι διὰ τῶν ἐκλεκτῶν υἱῶν τῆς Θείας Προνοίας, τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματ. δύναμις ἀνεδείχθη ὑπερτέρα καὶ νικήτρια πάσης ἐπινοίας καὶ τέχνης ἀνθρωπίνης. Τὸ μέγιστον θαῦμα τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ὑπερφυσικὴν ἔχον τὴν προέλευσιν καὶ ὄργανον τῆς ἐκφάνσεως αὐτοῦ τὴν Ἑλληνικὴν πάλιν φυλήν, ἃς διδάξῃ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ πρὸ παντὸς πάσας τὰς Ἑλληνικὰς γενεὰς ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἡ ἠθικὴ δύναμις καὶ ἡ ἠθικὴ ἀξία διέπουσι καὶ κυβερνῶσι τὰ ἐγκόσμια καὶ τὰ Ἐπουράνια, καὶ τὴν πανοπλίαν ταύτην ἐφόσον φέρομεν ἐντίμως θὰ χωρῶμεν καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὸ στάδιον τῆς προόδου καὶ τῆς τελειώσεως ἡμῶν.

Ἡ ἐπέτειος τοῦ τελευταίου πολέμου ὡς καὶ ἡ ἐπέτειος τῆς Ἑλλην. Ἐπαναστάσεως, ἃς χρησιμεύωσιν ὡς ὑπομνήματα καὶ διδάγματα τῆς ὑψίστης ἀρετῆς τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὰ ὑψηλότερα καὶ εὐγενέστερα ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως.

Ἐν ὀνόματι τούτων καὶ ὑπὲρ τούτων καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀγωνιζόμενοι θὰ δυνηθῶμεν θείᾳ συνάρσει νὰ ἀνορθώσωμεν τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν Πατρίδα καὶ νὰ ἀναδείξωσιν θριαμβεύουσαν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὑπὸ τοὺς ἱεροὺς ἐκείνους θόλους οἵτινες ἐπὶ χίλια ὅλα ἔτη ἀντήχησουν καὶ τὰς θριαμβευτικὰς ἰαχὰς καὶ τοὺς ἀπέλπιδας θρήνους φυλῆς εὐγενοῦς καὶ μεγάλης.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1912-1913

(ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1912 μέχρι 31ης Μαρτίου 1913 ν.ή.)

(Συνέχεια).

ΤΜΗΜΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ

Δαπάνη διὰ τὸ λῆγον ἔτος τῇ 18)31 Μαρτίου 1913 £11,579.

Ἡ γενικὴ ὑγεία τῶν κατοίκων καὶ ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τῆς νήσου ἐγένοντο ἱκανοποιητικαί. Ἡ ἐκραγεῖσα εὐλογία τῷ π. ἔτει ἐξέλιπε κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος, πέντε μόνων κρουσμάτων γενομένων κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας, ἄνευ θανάτων, καὶ ἡ νῆσος εἶνε ἀπηλλαγμένη ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας.

Ἐπικρατοῦσαι νόσοι εἶνε οἱ ἑλειογενεῖς πυρετοί, νόσοι τῶν συστημάτων τῆς πέψεως, τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.

Μόνον 24 κρούσματα ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος ἀνεφέρθησαν δι' ὅλου τοῦ ἔτους καὶ ταῦτα ἠπίας μορφῆς. Διφθερίτιδος τρία κρούσματα ἐσημειώθησαν. Αἱ περιπτώσεις τοῦ κοιλιακοῦ τύφου παρουσίασαν αὔξησιν ἀνελθοῦσαι εἰς 447 ἀντὶ τῶν 299 τοῦ προπαρελθόντος ἔτους.

Ἡ θνησιμότης ὅμως δὲν εἶνε μεγάλη, καὶ ἡ νόσος διατηρεῖ ἔτι τὸν ἤπιον χαρακτῆρα ἰδιάζοντα εἰς τὴν Κύπρον. Οἱ πίνακες τῶν ἓξ ἐπαρχιακῶν νοσοκομείων ἐμφαίνουσιν ἐν ὅλῳ 37 περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ νοσηλεία ἐγένετο ἐν αὐτοῖς μετὰ τριῶν μόνον θανάτων.

Ὑπῆρξεν, ἀτυχῶς, σημαντικὴ αὔξησις τῶν περιπτώσεων τοῦ ἑλειογενοῦς πυρετοῦ (*malaria*) τῶν θεραπευθεισῶν ὑπὸ τῶν Κυβερνητικῶν ἰατρῶν, ὡς ἐμφαίνει ὁ παρὰ πόδας πίναξ:

	Νοσηλευθέντες
1907	7,561
1908	10,746
1909	7,450
1910	6,074
1911	7,198
1912	10,035

Οὐδεμία σοβαρὰ ἐπιδημία ἐπεκράτησεν ἐν τῇ νήσῳ. Ἡ πανώλης ἐξακολουθεῖ ἔτι ἐν Αἰγύπτῳ, καίτοι τὰ κρούσματα ἠλαττώθησαν εἰς τὸ ἥμισυ τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἡ χολέρα ὡσαύτως ἠπείλησε τὴν νῆσον, καίτοι οὐχὶ εἰς ὃν βαθμὸν καὶ κατὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος, ἡ νῆσος ὅμως ἀπέφυγε τὰς ἐπικινδύνους ταύτας νόσους οὐδενὸς ἐμφανισθέντος κρούσματος τούτων.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν οἵτινες ἐνοσηλεύθησαν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ νοσοκομείου ἀνὰ τὴν Νῆσον ἀνῆλθεν εἰς 36,626. Ἐν ὅλῳ 806 ἐγχειρήσεις ἐξετελέσθησαν, ἐξ ὧν 347 ἦσαν σοβαραί. (*major operations*).

Εἰς τὰς ἓξ ἐπαρχίας 2,492 ἐσωτερικοὶ καὶ 20,904 ἐξωτερικοὶ ἐνοσηλεύθησαν. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δεικνύουσιν ἐλάττωσίν τινα ὡς πρὸς τὰς τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἐν ὅλῳ 13,529 ἔτυχον ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς τὰ 13 ἀγροτ. Φαρμακεῖα.

Τὸ Κεντρικὸν Νοσοκομεῖον ἐν Λευκωσίᾳ ἐπετέλεσε ἀξιόλογον ἐργασίαν, καὶ τὸ προσωπικόν του εἶνε ἁρμόδιον καὶ ἐπαρκὲς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἱδρύματος. Τὸ Μαιευτήριον εἰργάσθη πολὺ ἐπιτυχῶς· 21 ἀσθενεῖς ἔτυχον ἐν αὐτῷ νοσηλείας δι' ὅλου τοῦ ἔτους, καὶ ἡ ἄσκησις τῶν μαιῶν ἐξακολουθεῖ. Εἶνε λυπηρὸν, ὅμως, τὸ μαιευτήριον, παρὰ τὴν προσφορότητα καὶ τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἐξαίρετον θεραπείαν ἥτις παρέχεται, δὲν κατακτᾶται τὴν δημοτικότητα ἥτις προσεδοκᾶτο.

Εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ Νοσοκομεῖα, τὰ λαμβάνοντα κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις παρουσιάζουσι πρόοδον. Ἐν Λάρνακι εἷς θάλαμος διὰ παιδία συνεστάθη καὶ τὸ ἵδρυμα ἐκτελεῖ καλὴν καὶ ὠφέλιμον ἐργασίαν μετὰ πεπειραμένης Ἀγγλίδος νοσοκόμου ἀδελφῆς ἐντεταλμένης τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ.

Ἡ παροχὴ φαρμάκων, χειρουργικαὶ ἐφαρμογαί, ὄργανα καὶ ἐνδυμασίαι διετηρήθησαν καλῶς. Μεγάλη παρακαταθήκη κινίνης ὑπάρχει εἰς τὰς ἰατρικὰς ἀποθήκας.

ΤΟ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΝ

Ἡ μεταφορὰ τῶν πασχόντων ἀπὸ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Φρενοκομείου εἰς τὸ νέον ἄσυλον ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐγένετο κατὰ Μάϊον.

Αἱ νέαι οἰκοδομαὶ κεῖνται θαυμασίως ἐπὶ λόφου δεσπόζοντος τῆς πόλεως, καὶ περιλαμβάνουσι χωριστὰ τμήματα δι' ἄρρενας καὶ θήλεις. Ὑπάρχει πρόνοια διὰ 100 ἀσθενεῖς. Δέκα αἴθουσαι ἀποτελοῦσι τὸ διαμέρισμα τῶν ἀνδρῶν, καὶ πέντε τὰ τῶν γυναικῶν.

Ἕκαστος θάλαμος σύγκειται ἐκ τεσσάρων δωματίων ἑνὸς διπλοῦ καὶ τεσσάρων μικρῶν. Ὑπάρχει μεγάλη προμήθεια ὕδατος πρὸς τὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας καὶ τὰ διαμερίσματα εἶνε εὐρύχωρα καὶ καλῶς ἀεριζόμενα. Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1912 (ν. ἡ) ὑπῆρχον 61 ἀσθενεῖς. Τεσσαράκοντα ἀσθενεῖς εἰσήχθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος περιλαμβάνει 12 πάσχοντας εἰσαχθέντας εἰς τὸ Φρενοκομεῖον ἐκ τῶν Κεντρικῶν Φυλακῶν. Πέντε ἀπέθανον καὶ 17 ἀπελύθησαν ἰαθέντες ἢ ἐν μέρει ἰαθέντες, εἰς τὴν μέριμναν τῶν φίλων ἢ τῶν συγγενῶν. Ὑπῆρχον 79 ἀσθενεῖς ἐν τῷ ἀσύλῳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, καὶ ἅπαντες σχεδὸν διατελοῦσιν ὑπὸ πολλῷ κρείττονας ὅρους ἢ ἐν τῷ παλαιῷ καταστήματι.

ΛΕΠΡΟΚΟΜΕΙΟΝ

Ὀλιγωτέρους ἀσθενεῖς ἔχει τὸ Λεπροκομεῖον κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος. Εἶνε ἴσως πρόωρον νὰ ἐκφρασθῇ γνώμη ὁριστική, φαίνεται ἡ νόσος ὅμως ἐλαττουμένη ἀνὰ τὴν νῆσον. Καθόσον εἶνε γνωστὸν πάντες οἱ νεωστὶ προσβαλλόμενοι πέμπονται ἀμέσως εἰς τὸ Λεπροκομεῖον· Δὲν συνέβη γέννησις ἐν τῷ Λεπροκομείῳ.

Ὑπάρχουσι τώρα 13 παῖδες καὶ κόραι ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ οἰκήματι, γεννηθέντες ἐν τῷ λεπροκομείῳ, καὶ οὐδεμία παρουσιάσθη ἔτι ἐκδήλωσις λέπρας εἰς αὐτούς· εἶνε ὑγιεῖς καὶ τυγχάνουσι περιθάλψεως καὶ ἐκπαιδεύονται καὶ διδάσκονται διάφοροι τέχναι.

ΚΥΒΕΡΝΗΤ. ΧΗΜΕΙΟΝ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δειγμάτων τῶν ἀναλυθέντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶνε 1,031 ταξινομούμενα ὡς ἑξῆς: (α.) δείγματα ἐσόδων, 78. (β) Ποινικαὶ περιπτώσεις 157· (γ) Οἰκονομικά, 711. (δ) γεωργικά, καὶ βιομηχανικά, 30· (ε) διάφορα, 17.' ἀνεπίσημα, 43.

Ἑξακόσια ὀγδοήκοντα καὶ ἓν δείγματα ἀνελύθησαν δυνάμει τοῦ περὶ Ἐδωδίμων καὶ Φαρμάκων νόμου, ἐξ ὧν 520 εὑρέθησαν γνήσια καὶ 161 νενοθευμένα. Ἡ ἑκατοστιαία ποσότης τῶν δειγμάτων νενοθευμένου βουτύρου, ὅμως, ηὐξήθη καὶ θὰ γένηται ἀνάγκη νὰ ἐξευρεθῶσι μέσα ὅπως πολεμηθῇ ἡ συστηματικὴ αὕτη νοθεία.

Διάφοροι ἐνδιαφέρουσαι ἀναλύσεις ἐγένοντο ὑπὸ στοιχεῖον (δ) κυρίως ἐδαφῶν καὶ χημικῶν λιπασμάτων καὶ τινων δασικῶν προϊόντων ἐν σχέσει πρὸς πειράματα περὶ τῆς δυνατῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν πρὸς ἐμπορίαν.

Σειρὰ 88 διαλέξεων καὶ ἐπιδείξεων ἐπὶ τῆς στοιχειώδους θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς Χημείας καὶ τῶν συγγενῶν ἐπιστημῶν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Ἀστυχημικοῦ δι' ὅλου τοῦ ἔτους. Πέντε ἐκ τῶν μαθητῶν ὑπέστησαν τὴν ὁριζομένην ἐξέτασιν καὶ ἔτυχον τοῦ Κυβερνητικοῦ πιστοποιητικοῦ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

Δαπάναι διὰ τὸ λῆγον τῇ 18)31 Μαρτίου 1913 ἔτος.

Ἀστυνομία	£35,975
Φυλακαὶ	£ 7,046

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τηρεῖ τὴν φήμην ἧς εἶνε ἀξία, (*sic*) * διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν πειθαρχίαν· ἡ διαγωγή της κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος ὑπῆρξε καλὴ καὶ τὰ καθήκοντά της ἐξεπλήρωσε καλῶς.

Τῇ 14)27 Μαΐου 1912 σοβαρὰ ταραχὴ συνέβη ἐν Λεμεσῷ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Κατακλυσμοῦ καὶ ἡ ἀστυνομία ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀστυνόμου λοχαγοῦ Α. Ε. Κάλλαγερ *D. S. O.* ἠναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ τρὶς κατὰ τῶν ταραξιῶν, καὶ ἡ ἐνέργεια αὕτη κατέστειλε τὴν ταραχήν. Αἱ ληφθεῖσαι συνεπείᾳ τούτων προφυλάξεις ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου καὶ ἡ παρουσία ἐν Λεμεσῷ τοῦ λόχου ἐκ τοῦ Συντάγματος Δενονσάϊρ προέλαβεν πᾶσαν ἐπανάληψιν τῆς ταραχῆς καὶ οἱ πρωτουργοὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης. Ὡς προφυλακτικὸν μέτρον, ὅμως, καὶ ἐπειδὴ ἄλλαι ταραχαὶ ἧττον σοβαροῦ χαρακτῆρος ἐγένοντο κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἐν Λάρνακι, ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ηὐξήθη προσωρινῶς διὰ τῆς κατατάξεως ἐπὶ περίοδον ἓξ μηνῶν 120 ἀνδρῶν ἐκ τῶν παρῃτημένων ἀπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας ζαπτιέδων. Ἡ διαγωγὴ τῶν ἀνδρῶν τούτων κατὰ τὴν βραχεῖαν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὑπῆρξε καλή, καὶ δὲν ὑπῆρξε δυσκολία εἰς τὴν κατάταξιν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 64,693 ἐνταλμάτων συλλήψεως, κατασχετηρίων, κλήσεων, εἰδοποιήσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων ἐπεδόθησαν καὶ £5,469 εἰσεπράχθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Προσθέτως εἷς δεκανεὺς καὶ 14 ἐπιμελῶς ἐκλεγέντες ζαπτιέδες, ὑπηρέτησαν ὡς ἐπόπται τῶν ἀγροφυλάκων καὶ ὡς ἔφιπποι καὶ 10 πεζοὶ ἀστυνομικοὶ ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς συνοδοὶ εἰσπρακτόρων. Εἶνε δυστύχημα ὅτι τόση δικαστικὴ ἐργασία καὶ τόσα καθήκοντα φύσεως ἥτις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς στενῶς ἀστυνομικὴ ἐργασία ἐπιβαρύνῃ τὴν δύναμιν ταύτην καὶ ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν ἐπαρκεῖ ἁπλῶς εἰς τὰ πολλαπλᾶ καθήκοντα ἅτινα καλεῖται νὰ ἐκτελέσῃ.

Ὡς πρὸς τὰ παιδευτικὰ προσόντα, ἐκ τῶν 750 ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν, 565 δύνανται νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ γράφωσι μίαν ἢ πλείονας γλώσσας. Μεγάλη ἑκατοστιαία ἀναλογία τούτων γνωρίζουσι νὰ ὁμιλῶσιν Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ καὶ ὑπάρχουσι πολλοὶ ζαπτιέδες ἔχοντες καλὴν γνῶσιν τῆς Ἀγγλικῆς.

Ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες ἀνενέωσαν τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπὶ τῇ λήξει τῆς πενταετοῦς θητείας των, 6 ἐξηγόρασαν τὴν θητείαν αὐτῶν, 14 ἀπελύθησαν ὡς φυσικῶς ἀνίκανοι λαβόντες δωρεάν, 11 ὡς ἀποκρουστέοι καὶ 12 ἀπεπέμφθησαν ἐπὶ κακῇ συμπεριφορᾷ. Αἱ πληρωθεῖσαι δωρεαὶ καὶ συντάξεις εἰς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας ἀπολυθέντας ἀνῆλθον εἰς £849.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταγραφέντων ἐν τῷ ἀστυνομικῷ στρατῶνι τῇ 18)31 Μαρτίου 1913 ἦτο 16. Δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐγένοντο 63 κατατάξεις καὶ ἐκ τῶν καταταχθέντων ἀνδρῶν 62 ἐγίνωσκον ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν μιᾶς γλώσσης καὶ ἅπαντες ὡμίλουν δύο γλώσσας. Ὀκτὼ ὑποψήφιοι ἀπερρίφθησαν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου, ζαπτιέδες ἐκλελεγμένοι ἀφ' ἑκάστης ἐπαρχίας ἤκουον μαθήματα διδασκαλίας, ὑπὸ τὸν ἐπόπτην τὸν προσκεκλημένον πρὸς τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν περὶ ἀστυνομικῶν καὶ ἀνιχνευτικῶν καθηκόντων.

ΦΥΛΑΚΑΙ

Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν εἰς φυλάκισιν καταδικασθέντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦσαν 4,214 ἔναντι 4,441 τὸ 1911-12, ἐπελθούσης ἐλαττώσεως 127. Τούτων 1,666 ἐφυλακίσθησαν ἐπειδὴ δὲν ἐπλήρωσαν πρόστιμα καὶ δικαστικὰ ἔξοδα, 371 ὡς μὴ πληρώσαντες τὰ διὰ τὰς χωρικὰς ὁδοὺς ἡμερομίσθια, 127 ὡς μὴ πληρώσαντες τὰ σχολικὰ δικαιώματα, καὶ 12 τὰ δικαιώματα ἀγροφυλάκων.

Θανατικαὶ ποιναὶ δὲν ἐξετελέσθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ οἱ θάνατοι ἀνῆλθον εἰς τρεῖς, καὶ ἡ ἡμερησία ἑκατοστιαία ἀναλογία ἀσθενῶν εἶνε 6.89 ἔναντι 7.17 τοῦ προηγουμένου ἔτους, καὶ 10.21 τῷ 1910—11. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἰατροὶ ἀναφέρουσιν ὅτι αἱ ὑγιειναὶ συνθῆκαι τῶν κεντρικῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν φυλακῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπῆρξαν ἐξαίρετοι.

Ἡ ὅλη δαπάνη διὰ τὰς φυλακὰς τῆς Νήσου ἀνῆλθεν εἰς £7,031.16.5 ἔναντι £7,740.14.1 τῷ 1911—12 ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον £437.17.5. τῆς ἐλαττώσεως ὀφειλομένης κυρίως εἰς τὸν μικρότερον μέσον ἀριθμὸν δεσμωτῶν καθ' ἑκάστην δι' ὅλου τοῦ ἔτους, τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ὅστις ἦτο 506.84 ἔναντι 563.1 τῷ 1911—12. Ἡ μέση δαπάνη δι' ἕκαστον δεσμώτην ἦτο £13.9.2 ἔναντι £12.13.4 κατὰ προηγούμενον ἔτος.

Τὰ παιδευτικὰ προσόντα τῶν διαφόρων δεσμωτῶν εἰς τὰς Κεντρικὰς Φυλακὰς δύνανται νὰ κριθῶσιν ἐκ τῶν ἀκολούθων ἀριθμῶν. Ἐκ τοῦ συνόλου 445 οἱ 83 ἠδύναντο νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι μόνον, 21 ἠδύναντο νὰ ἀναγινώσκωσι μόνον, 331 ἦσαν ἀγράμματοι, καὶ ὁ ἑκατοστιαῖος ἀριθμὸς ἀγραμμάτων τοῦ ὅλου τῶν δεσμωτῶν ἦτο κατὰ προσέγγισιν 75.

Ὁ ἡμερήσιος μέσος ἀριθμὸς ἐφήβων δεσμωτῶν (16 καὶ κάτω) κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο 10.78 ἔναντι 14.78 κατὰ προηγούμενα ἔτη δεικνύων μέσην ἡμερησίαν ἐλάττωσιν κατὰ τέσσαρας. Ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ πειθαρχία διετηρήθησαν καλῶς, καὶ ἅπαντες οἱ ἔφηβοι δεσμῶται ἐδιδάχθησαν ὑποδηματοποιΐαν καὶ ῥαπτικήν, δι' ἃς ἔσχον γενικῶς ἐνδιαφέρον ἐπέδειξαν δὲ διάθεσιν ὅπως μανθάνουν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ παρακολουθῶσι θρησκευτικὴν διδασκαλίαν καὶ πρὸς χειροτεχνικὴν ἐργασίαν, καὶ μετὰ προσοχῆς παρηκολούθησαν τὰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις.

Ἡ ἐργασία ἐκτελεῖται εἰς χωριστὸν διαμέρισμα εἰς κεχωρισμένον οἰκοδόμημα ἐν τῷ Τμήματι τῶν ἐλαφροποινῶν, καὶ διατελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἐκλεγομένων πρὸς τοῦτο φυλάκων. Ἐγένετο δοκιμὴ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, δι' ἣν ἀπεστάλησαν τρεῖς ἀγελάδες ἀπὸ τῆς Κυβερνητικῆς ἐπαύλεως εἰς τὰς Κεντρικὰς Φυλακὰς πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἐφήβους δεσμώτας εὐκαιρία νὰ ἀποκτήσωσι γνῶσίν τινα διατροφῆς ἀγελάδων.

Τρεῖς ἔφηβοι δεσμῶται ἀποσπῶνται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τὴν φροντίδα ἐπὶ τοῦτο διοριζομένου ζαπτιὲ πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ ἐπειδὴ ἡ πλειονότης τῶν ἐφήβων δεσμωτῶν προέρχεται ἀπὸ τῆς ποιμενικῆς τάξεως, ἐλπίζεται ὅτι αἱ οὕτως ἀποκτηθεῖσαι γνώσεις θὰ γένωνται χρήσιμοι εἰς αὐτοὺς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ποινῆς των.

Ἡ παραγωγὴ τῆς γεωργίας τῶν δεσμωτῶν—κριθή, σῖτος, καὶ ἄχυρον—ἀνῆλθον εἰς τὴν ἀξίαν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο £1,340 καὶ ἡ τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας εἰς £2,629.

Ἡ ἀναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυλακισθέντων δι' ὅλον τὸ ἔτος ἔναντι τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων εἶνε 12,68 τοῖς ἑκατὸν, αὔξησις 087 ὑπὲρ τὸ προηγούμενον ἔτος.

* Σ. Σ. Κ. Φ. Τὸ ποιὸν τῆς Ἀστυνομίας θὰ φανῇ ἐκ τῆς διευθύνσεως αὐτῆς.
Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἴπῃ δημοσίᾳ τίνα τὰ αἴτια τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιαστυνόμου Δηάρμονθ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΥΨΕΛΩΝ

Ξυλουργοί, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀναλάβωσιν ἰδιωτικὰς παραγγελίας διὰ κατασκευὴν ξυλίνων κυψελῶν νεωτέρου συστήματος, ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ Κυβερνητικὸν Δενδροκομεῖον τῆς πόλεως τῆς ἐπαρχίας των καὶ ἐξετάζωσι τὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα ὑποδείγματα κυψελῶν καταμετροῦντες τὰς διαστάσεις των.

Αἱ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ξυλουργῶν κατασκευαζόμεναι κυψέλαι δύνανται νὰ ἐπιθεωρῶνται ἐπὶ αἰτήσει ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ Ἐμπειρογνώμονος τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἐὰν θεωρηθῶσιν ἱκανοποιητικαὶ ὑπ' αὐτοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑλικὸν καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν, θὰ σφραγίζωνται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἐγκεκριμέναι ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος. Τὸ Τμῆμα δὲν θὰ ἀπαιτῇ πληρωμήν τινα δι' αὐτό.

Οἱ βουλόμενοι νὰ παρακολουθήσωσι τὰ μαθήματα τῆς Μελισσοκομίας ἐν τῇ Κυβερνητικῇ Γεωργικῇ Σχολῇ Λευκωσίας θέλουσι διδαχθῇ καὶ πῶς νὰ κατασκευάζωσι νεωτέρας κυψέλας.

Δικαίωμα διὰ τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων σελλ. 5.

W. BEVAN
Προσωρινὸς Διευθ. τῆς Γεωργίας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κύριοι,

Τὰ αὐξανόμενα ἀεὶ καθήκοντά μου, ἅτινα μοὶ ἐπιβάλλουσιν αἱ ὑπηρεσίαι μου ὡς Γενικοῦ πράκτορος τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας «Ρωσσία» ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, μὲ ἀναγκάζουσιν ὅπως τό γε νῦν καταλίπω τὰς ἐργασίας μου παραγγελιῶν, ἀντιπροσωπείας καὶ ναυλώσεων, κλπ. καὶ νὰ παραιτηθῶ τῶν λίαν εὐαρέστων σχέσεων αἵτινες εἶχον ἀποκατασταθῇ μεταξὺ ἡμῶν. Εἶμαι εὐτυχὴς ἐν τούτοις ὅτι δύναμαι νὰ παραχωρήσω διὰ πράξεως συμβολαιογραφικῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς τὸν συνέταιρον καὶ συνεργάτην μου κ. Α. ΚΑΡΟΥΑΝΑΝ πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις μου τοῦ Οἴκου τὸν ὁποῖον διηύθυνεν, ἄλλως τε, μέχρι τοῦδε καὶ οὗτινος ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι ὁ αὐτὸς ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι ὑπὸ τὴν συνεταιρικὴν ἐπωνυμίαν

«ΚΑΡΟΥΑΝΑ ΥΙΟΙ»

Εὐχαριστῶ ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ δι' ἧς εὐηρεστήθητε νὰ τιμήσητε ἡμᾶς καὶ παρακαλῶ ὅπως μεταβιβάσητε ταύτην εἰς τὸν νέον οἶκον ὅστις δὲν θὰ φεισθῇ οὐδεμιᾶς προσπαθείας ὅπως γένηται ἄξιος αὐτῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τέως συνεταίρου μου, ὃν θεωρῶ τιμήν μου ὅπως εὐχαριστήσω δημοσίᾳ διὰ τὴν χρηστότητα, τὸν ζῆλον, τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἱκανότητα, ὧν παρέσχε μοι δείγματα σταθερὰ δι' ὅλης τῆς διαρκείας τῆς συνεργασίας ἡμῶν.

Εὐδοκήσατε, Κύριοι, ν' ἀποδεχθῆτε τὸν μᾶλλον διακεκριμένον σεβασμόν μου

Κ. Σαμουήλ.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 29)12 Ὀκτωβρίου 1913.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Ἀτμόπλοιον «Βυζάντιον» τῆς Ἀνατολικῆς Ἀτμοπλοΐας «Πανταλέων» ἀναχωρήσει ἐκ Λάρνακος τὴν προσεχῆ Τετάρτην, 9)22 Ὀκτωβρίου, διὰ τοὺς ἀκολούθους λιμένας:

Λεμεσόν, Πειραιᾶ, Χίον, Μυτιλήνην, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδέαγατς, Βουλγαρίαν καὶ Ρουμανίαν.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα παρὰ τῷ πρακτορείῳ Λευκωσίας.

Γ. Μ. Τσερεώτης
Πράκτωρ

ΣΟΦ. Κ. ΛΥΣΑΝΔΡΙΔΗΣ

ΝΕΥΡΟΠΑΘΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ,
τέως ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῆς Νευρολογικῆς καὶ Ψυχιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Δέχεται πάσχοντας παθολογικά, νευρικὰ καὶ φρενικὰ νοσήματα.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Σήμερον περὶ τὴν ἐννάτην πρωϊνὴν ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου θὰ γένηται ἡ ἀπὸ τινων ἐτῶν καθιερωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας τελετὴ τῆς σημαίας καθ' ἣν θὰ ἀναπεμφθῆ ἡ νενομισμένη δέησις καὶ θὰ παραδοθῆ ἡ ἐθνικὴ σημαία ὑπὸ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου εἰς τὰς μαθητικὰς φάλαγγας.

Ἐν τῷ εὐρεῖ τοῦ Γυμναστηρίου χώρῳ θὰ συγκεντρωθῆ ὁ μαθητικὸς κόσμος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, αἱ κυαναῖ καὶ γλυκεῖαι ἐλπίδες τῆς ξενοκρατουμένης ταύτης Ἑλληνικῆς γῆς, καὶ θὰ αἰσθανθῆ ῥίγη ἐνθουσιασμοῦ ἐθνικοῦ ὑπὸ τῆς ἀναπολήσεως τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς μεγαλουργίας καὶ θὰ ὁμόσωσιν Ἑλληνόπαιδες καὶ αἱ Ἑλληνίδες κόραι ὅρκον ἱερὸν καὶ ἀπαράβατον ἵνα τηρήσωσι δι' ὅλου τοῦ βίου των ὑψηλὰ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν ἔν τε πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, τὴν σημαίαν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ στοιχοῦντες τοῖς ἴχνεσι τῶν τε προγόνων καὶ τῶν προπατόρων καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν.

ΧΑΡΑ 'ΣΤΗΝ ΚΑΡΚΙΑ ΣΟΥ,
Κύριε ΔΙΟΙΚΗΤΗ!

Τῇ π. ἑβδομάδι ὁ Διοικητὴς Λευκωσίας κ. Κένδ ἐπεσκέφθη χωρία τινα τῆς Ὀρεινῆς διαπυνθανόμενος περὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων. Εἰς Ἄλωνα εἷς τῶν προκρίτων χ'' Νικόλας τοὔνομα μετὰ ἀφελείας καὶ εἰλικρινείας ἀγροτικῆς λέγει πρὸς τὸν κ. Διοικητήν:

«Ἐμεῖς ἕνα θέλουμε' νὰ μᾶς δώσετε 'στὴν Ἑλλάδα».

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Μήπως ἡ Ἑλλὰς θὰ σᾶς δίδῃ δωρεὰν τὸ θεῖον ἢ θὰ πληρώνητε ὀλιγωτέρους φόρους;

Χ'' ΝΙΚΟΛΑΣ. Ὄχι καὶ τὸ θειάφι θὰ πκερώνουμε ἀκριβώτερα καὶ περίττου θὰ διοῦμε φόρους, μὰ διοῦμεν τους στὴν μάνα μας κανεῖ πιὸ στὰ ξένα χέρκα, θέλουμε τὴ μάνα τὴν Ἑλλάδα!

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. Καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἰρλανδὸς καὶ ἔχω 33 χρόνους νὰ ἰδῶ τὴ μάνα μου.

Χ'' ΝΙΚΟΛΑΣ. Χαρὰ 'στὴν καρκιά σου, Κύριε Διοικητή!

Ὁ βραχὺς αὐτὸς διάλογος ἐν ἀποκέντρῳ ὀρεινῷ χωρίῳ μὲ τὴν ἀφελῆ παρρησίαν ἀγρότου αὐθορμήτως καὶ ἀπρομελετήτως ἐκδηλοῦντος τὸν μύχιον Κυπριακὸν πόθον ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἀποτελεῖ τὸ λαμπρότερον ἐθνικὸν κήρυγμα καὶ τὸ ἀσφαλέστερον προμήνυμα τοῦ ἀναγκαίου καὶ ἀναποφεύκτου ἐθνικοῦ μέλλοντος τῆς νήσου, μετὰ τὸν Κυπριακὸν μάλιστα ἡρωϊσμὸν εἰς τὸν κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων πόλεμον, ὅστις προῆλθε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἀδόλων καὶ ἁγνῶν Ἑλληνικῶν χωρίων τῆς ἑλληνικωτάτης νήσου.

ΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ

Ὅσοι ἔσπευσαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος ὑπὸ ἱεροῦ ἐλαυνόμενοι ἐνθουσιασμοῦ καὶ προὐκινδύνευσαν ἐν τοῖς προμάχοις κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων καὶ εὐτυχήσαντες νὰ ἐπανέλθωσι πλήρεις δόξης καὶ τιμῆς ἐπεδόθησαν ἅπαντες εἰς τὰ ἔργα των μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἐξεπλήρωσαν ἱερὸν εἰς πάντα γνήσιον Ἕλληνα ἐπιβεβλημένον καθῆκον.

Ἀδημονοῦσι διὰ τοῦτο καὶ λυποῦνται, ὅτι δημοσίᾳ γίνεται λόγος περὶ ἐθελοντῶν ὡς περὶ ἐπαιτῶν καὶ ἀλητῶν. Οἱ πρὸς τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἀντεπεξελθόντες καὶ τοὺς φοβερωτέρους ἐχθροὺς καταπολεμήσαντες εἶνε ἱκανοὶ νὰ διεξαγάγωσι μετ' ἴσης ἀξιοπρεπείας καὶ θάρρους τὸν βιωτικὸν ἀγῶνα νικηφόρως, χωρὶς νὰ ἐξευτελίζωνται ὑπὸ ἀκαίρων καὶ ταπεινωτικῶν δημοσιευμάτων.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ
ΤΗΣ Α. Ε. ΤΟΥ Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς κατῆλθε διὰ Μαραθάσης καὶ Λεύκας ἀπροσδοκήτως δι' ὃ καὶ μόνον ἐν Μουτουλᾷ, πληροφορηθέντες τὴν διέλευσίν του ἐκεῖθεν ἀνεπέτασαν τὰς σημαίας.

Ἡ Α. Ε. ἐξακολουθεῖ ἀντιπαθῶν τοὺς διδασκάλους,—πρὸς μεγάλην καὶ δικαίαν τιμήν των— δι' ὃ καὶ ἠρνήθη νὰ ἀκούσῃ τὸν διδάσκαλον τῆς ἐνθουσιώδους ταύτης κοινότητος, καὶ ἐζήτησε παρὰ τοῦ Μουχτάρου τὰ αἰτήματα τοῦ χωρίου, ἐδήλωσε δὲ ὅτι δὲν δέχεται αἰτήματα πολιτικά.

Ὁ ἐκ τῶν προκρίτων ὅμως κ. Μιλτιάδης Χαραλαμπίδης ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα λέγει: **Μόνον αἴτημα ἔχομεν, Ἐξοχώτατε, νὰ κάμωμεν, νὰ ἑνωθῶμεν μὲ τὴν μητέρα μας Ἑλλάδα!**

Ἡ Α. Ἀξοχότης τεταραγμένη ἀπεχαιρέτισε μόνον τὸν Μουχτάρην καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸν Καλοπαναγιώτην.

Ἐν Λεύκᾳ ἐξῆλθον εἰς προϋπάντησιν οἱ ἀγάδες ὅλοι καὶ καθικέτευον ἵνα διέλθῃ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ διὰ τῆς κωμοπόλεώς των.

Ἡ Α. Ε. ἕνεκεν ἀδιαθεσίας, ὡς διεμήνυσε, παρέκαμψε τὴν πόλιν Μόρφου καὶ διὰ τῶν χωρίων Νικήτα καὶ Βυζακιᾶς κατήντησεν εἰς Ζώδιας ὅπου παρῆλθεν ἀπαρατήρητος.

Κατόπιν τῆς Α. Ε. ἠκολούθησεν ἡ εὐγενεστάτη Λαίδη ἥτις διὰ τοῦ διερμηνέως ἐζήτησε παρὰ χωρικῆς φερούσης ὑδρίαν ἵνα ποτίσῃ τὸν κύνα της:

—Νὰ βγάλη πόνεμαν, *ἀπαντᾷ ἡ χωρικὴ ὀργίλως, θεωρήσασα ὡς προσβολὴν τὴν πρόσκλησιν ταύτην.*

Ἡ εὐγενεστάτη Λαίδη ἐλησμόνησε ὅτι ὁ Ἐλιέζερ ἐζήτησεν ὕδωρ δι' ἑαυτόν, καὶ ἡ Ρεβέκκα ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὰς καμήλους του, ἡ Σαμαρεῖτις δὲ ἐδίστασεν εἰς τὴν πάρακλησιν τοῦ μετὰ Ἰουδαϊκῆς περιβολῆς Ἰησοῦ ὑπομνήσασα ὅτι **«οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις».** *Ἀμφότεραι αὗται προσκαλούμεναι νὰ ποτίσωσι καμήλους ἢ κύνας θὰ ἠρνοῦντο διαρρήδην.*

Ἐλησμονήθη φαίνεται ὅτι ἐν Κύπρῳ δὲν ὑπάρχουσι μαῦροι, καὶ οἱ ἑκάστοτε ἄρχοντες ἡμῶν προέρχονται εἰς τὰ πολλὰ ἀπὸ τοιούτων ἀποικιῶν καὶ παραγνωρίζουσι τοὺς Κυπρίους συμπεριφερόμενοι ὡς πρὸς μαύρους.

ΕΝ ΑΚΑΚΙῼ

Περὶ τὴν δείλην τῆς π. Τετάρτης ἡ Α. Ε. μετὰ τῆς συνοδείας ἀφίκετο εἰς Ἀκάκιον καὶ πρὸς τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς γεφύρας εἶχον παραταχθῆ οἱ μαθηταὶ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, οἱ ἱερεῖς καὶ ἅπαντες οἱ παρευρεθέντες ἐγχώριοι. Ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς σημαίας ἡ Α. Ε. ἐταράχθη (ζεγκίρ) καὶ διεμήνυσεν ὅτι οὐδένα δύναται νὰ ἀκούσῃ καὶ μὴ ὑπαρχούσης ἄλλης διεξόδου διῆλθε τὴν γέφυραν, τὸ δὲ πλῆθος συνώδευσε τὴν Α. Α. μὲ τὴν κραυγὴν **«Ζήτω ἡ Ἕνωσις».**

Ἡ Α. Ε. διενυκτέρευσεν ὑπὸ σκηνὰς ἔξωθι τοῦ Ἀκακίου καὶ τὴν ἐπιοῦσαν Πέμπτην ἀνῆλθεν εἰς Λευκωσίαν.

ΑΓΓΛΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῼ

Μετὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν Ὀξωνίᾳ κ. John L. Myres κατελθόντος ἐν Κύπρῳ χάριν ἀνασκαφῶν, κατῆλθεν ὡσαύτως καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ τμήματος τῆς Ἀνθρωπολογικῆς Ἀνατομίας ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ (τοῦ Exeter College) πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνθρωπομετρήσεων, κρανιομετρήσεων καὶ προσωπομετρήσεων. Τῇ π. Τετάρτῃ ἐπεσκέφθη τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον καὶ ἐξετέλεσε τοιαύτας μετρήσεις, ἐξεφράσθη δὲ ὅτι ἐν Λευκωνίκῳ εὗρε τὰς γραμμὰς τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους.

Καίτοι δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἔτι ἀσφαλῶς, οὐχ ἧττον αἱ πρῶται ἐντυπώσεις του εἶνε ὅτι τὰ ξένα γένη ἐλάχιστα κατέλειπον ἴχνη παρὰ τῷ Κυπριακῷ λαῷ.

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἵδρυμα πραγματικῶς κοινωφελὲς ἡ Κυβερνητικὴ Γεωργ. Σχολὴ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀπὸ τῆς π. Δευτέρας. Περιλαμβάνει 26 μαθητὰς ἐκ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Νήσου ἥτις θὰ ἀνανεοῦνται κατὰ διετίαν παρασκευαζόμενοι θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐν τῇ νήσῳ γεωργικὰς καὶ κτηνοτροφικὰς ἐργασίας κατὰ τὰς νεωτέρας ἐπιστημονικὰς μεθόδους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤ. ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ

Ἐν Ἀθήναις, 16 Σεπτεμβρ. 1913.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἀσμένως ἀποδεχόμενος τὴν ἐκ λιρῶν ἀγγλικῶν 60—3—0 εἰσφορὰν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Στροβόλου, Κύπρου, ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν, ἐκφράζω πρὸς ἅπαντας τοὺς δωρητὰς εὐχαριστίας τῆς Ματρίδος.

Μετὰ πάσης τιμῆς
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
"ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ„

Ἀπόψε ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι 5 Ὀκτωβρίου τῆς νέας Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας περὶ τὴν 8 30' μ. μ. ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος θὰ εἴπῃ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ
ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τούτῳ.

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1913.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ
ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Ὁ ἔφορος τοῦ Κυπρ. Μουσείου κ. Μενέλ. Μαρκίδης πληροφορεῖ ὅτι ἀπέστειλε πρὸς τὴν «Φωνὴν τῆς Κύπρου» πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀνακριβοῦς δημοσιεύματος αὐτῆς τὰ ἑξῆς:

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου».

Ἡ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος δημοσιευθεῖσα εἴδησις περὶ τῶν ἐν Κουκλίοις ψηφιδωτῶν εἶναι ἀνακριβής. Οὐδεὶς σοβαρὸς λόγος ὑπάρχει ἵνα μεταβάλῃ ἡ Ἐπιτροπεία τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπόφασίν της, ἁπλῶς μόνον ἐπεβραδύνθη δυστυχῶς ἡ ἐκτέλεσις τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως ἕνεκα πολλῆς ἄλλης ἐπειγούσης ἐργασίας.

Ὅλως Ὑμέτερος
Μ. ΜΑΡΚΙΔΗΣ
Ἔφορος Κυπρ. Μουσείου.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

Εἰς ἀττικὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη ὅτι ὁ ἐν Λάρνακι πρόξενος τῆς Ἰταλίας κ. **Α. Μαντοβάνης** ἀντέδρασε κατὰ τῆς ἐπιτυχίας ἑσπερίδος ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν τοῦ πολέμου.

Βεβαιούμεθα παρὰ φίλων λίαν ἀξιοπίστων ὅτι ἡ δημοσίευσις εἶνε ἁπλῆ καὶ καθαρὰ συκοφαντία, διότι ὁ ἐν λόγῳ Κύριος τυγχάνει Λαρνακεὺς πολλάκις ἐπιδειξάμενος τὰς Ἑλληνικὰς συμπαθείας του καὶ παρὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων συμπολιτῶν τούτου ἀπολαύων διακεκριμμένης ἐκτιμήσεως.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ. Ἀπὸ τοῦ π. Σαββάτου αἱ ἀρχαὶ κατῆλθον ἐκ Τροόδους καὶ αἱ ἐργασίαι ἐν τοῖς κυβερν. Γραφείοις θὰ διεξάγωνται κατὰ τὰς συνήθεις ἡμέρας καὶ ὥρας.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ. Κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου τῇ 29 7βρίου ἐκέρδισαν πρῶτοι οἱ ἀριθμοὶ 615 καὶ 45,409.

ΝΕΟΣ ΓΕΩΠΟΝΟΣ ὁ κ. **Χρ. Πελαγίας** μετ' εὐδοκίμους σπουδὰς γεωπονικὰς ἐν Ἑλλάδι μετέβη εἰς τὴν ἐν *Jambloux* τῆς Βιλγικῆς μοναδικὴν Γεωργικὴν Σχολὴν τῆς Κυβερνήσεως ὅπου λίαν εὐδοκίμως ἐπεράτωσε τὰς ἀνωτέρας γεωπονικὰς σπουδάς του.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ Γεωργ. Τμῆμα θὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας ἐπιστήμονος μεμορφωμένου ἀρτίως καὶ ἐμπνεομένου ὑπὸ θερμοῦ ζήλου ὅπως ὑπηρετήσῃ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του. Εὐτυχῶς ὁ Ἐπόπτης τῆς Γεωργίας κ. Φούμης γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ ἐπιζητῇ τὴν συνεργασίαν ἱκανοτήτων.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Κυριακῇ ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν ηὐλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐν Κυθραίᾳ εὐπαιδεύτου καὶ καλλίστου Ἰατροῦ κ. **Κωνστ. Πανταζῆ** μετὰ τῆς μεμορφωμένης καὶ περικαλλοῦς Δνίδος **Ὀλβίας Χρ. Σκουταρίδου** τὸ γένος Εὐαγγελίδου ἐκ μητρός.

Πρὸς τὰς δύο εὐαρμόστους καὶ θαλερὰς ὑπάρξεις εὐχόμεθα τοὺς ἀρραβῶνας ἀδαμαντίνους καὶ φαιδρούς, ταχεῖαν δὲ καὶ εὐδαίμονα τὴν στέψιν.

ΑΦΙΚΕΤΟ ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Ἑσπερίαν ταξειδίου αὐτῆς ἡ ἀξιοτ. χήρα Ταρσῆ διὰ τοῦ Συμβατικοῦ, ὡς καὶ ὁ διακεκριμένος ἐν Γαλλίᾳ συμπολίτης ἡμῶν Ἰατρὸς κ. Ἕρμαν Καραγεωργιάδης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου Κυρίας του.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ εἰς Ἀθήνας ὁ εὐελπις νέος ἀκαδημαϊκὸς πολίτης κ. Μιχ. Κ. Ἰωαννίδης πρὸς σπουδὰς νομικάς.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
«ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ»

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὅπως ἀκούσωσι τὴν λογοδοσίαν τοῦ λήξαντος ἔτους, μέλλουσαν νὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τὴν αὔριον Κυριακήν, 6 ἀρξαμ., ὥραν 3ην μ. μ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου 1913.
ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ.

ΝΕΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΜΙΧ. ΧΡ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
ΚΑΙ
ΓΙΑΓΚΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Κοινοῦ ὅτι ἱδρύσαμεν ἀπὸ μηνὸς Νέον Παντοπωλεῖον ἐν Λευκωσίᾳ κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν παραπλεύρως τοῦ Καφενείου τοῦ κ. Θ. Γεωργιάδου.

Ἐν αὐτῷ πωλοῦνται τὰ ἀποικιακὰ εἴδη καὶ ἐδώδιμα προμηθευόμενα ἐκ τῶν διασημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης νωπότατα καὶ καθαρώτατα.

Αἱ τιμαὶ εἶνε ἀσυναγώνιστοι.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιῶ τῇ ἀξ. πελατείᾳ μου ὅτι ἐπρομηθεύθην προσφάτως ἐκ Βηρυτοῦ καὶ πωλῶ εἰς τὰς ἀκολούθους τιμὰς ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ καταστήματί μου **Μαντὰ** ἀρ. 68×78 πρὸς 29 γρ. ἡ δωδεκάς, 78×88 πρὸς 39 γρ. ἡ δωδεκὰς καὶ 90×100 πρὸς 49 γρ. ἡ δωδεκάς.

Γεώργιος χ: Φιλίππου.

ΤΑ ΤΟΥΡΚΟΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τὸ ἀδιάλλακτον πνεῦμα.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν βακουφίων τόσον ἡ Πύλη ὅσον καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀποδίδουν ἐξαιρετικὴν σημασίαν, κατὰ συνέπειαν τὸ αὐτὸ ἐπικρατεῖ ἀμφοτέρωθεν πνεῦμα ἀδιάλλακτον.

Ἡ Πύλη ἀξιοῖ, ὅπως αἱ περιουσίαι τῶν βακουφίων διαχειρίζωνται ἀκωλύτως ὑπὸ τῶν κατεχόντων αὐτάς. Ἐπίσης ἀξιοῖ ὅπως πάντα τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἢ ἄλλα εὐαγῆ τοιαῦτα τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους νὰ διατηρήσουν πλήρη τὰ δικαιώματα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ βακουφίων τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὰς κατακτηθείσας ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος χώρας. Αἱ βακουφικαὶ περιουσίαι ἀποτελοῦν κεφάλαιον μεγίστης ἀξίας τόσον αἱ κατεχόμεναι ὑπὸ ἀτόμων Τούρκων ὑπηκόων, ὅσον καὶ αἱ ὑπὸ τῶν διαφόρων μουσουλμανικῶν ἱδρυμάτων καὶ κοινοτήτων τοιαῦται.

Ἐντεῦθεν ἐννοεῖται τὸ ἀδιάλλακτον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅσον καὶ τῆς Πύλης.

Τὸ ζήτημα τῆς Ἰθαγενείας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἰθαγενείας ἡ Πύλη ἀξιοῖ ὅπως καθορισθῇ μία προθεσμία διὰ τοὺς μουσουλμάνους τῶν κατακτηθέντων ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος μερῶν, ἵνα λάβουν οὗτοι καιρὸν καὶ καθορίσουν τὸ ζήτημα τῆς ὑπηκοότητος αὐτῶν. Πρὸς τούτοις ζητεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν μουσουλμάνων ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης ἤθελον καταστῇ ἐνήλικες. Ἐπίσης ζητεῖ καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν μουσουλμάνων ἀπὸ τῶν φόρων.

Ἀξιώσεις τῆς Πύλης.

Ἐπίσης ἡ Πύλη ἀξιοῖ ὅπως ἀναγνωρισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων καὶ αἱ μέλλουσαι νὰ συσταθῶσι μουσουλμανικαὶ κοινότητες, ἡ ἱεραρχικὴ των ὀργάνωσις καὶ ἡ ἐξάρτησίς των ἀπὸ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν των.

Ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀντιθέτως, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν βακουφίων ἀνεγνώρισε μόνον τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ θρησκευτικὰ ἱδρύματα ὡς καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς φιλανθρωπικὰ τοιαῦτα, ἐφ' ὅσον αἱ πρόσοδοι των χρησιμοποιοῦνται πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ταῦτα ὑπὸ τῶν καταστατικῶν των εἰσὶ προωρισμέναι. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἰθαγενείας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἀξιώσει ὅπως οἱ μουσουλμάνοι οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰς ἀνακτηθείσας ἐπαρχίας οἱ μέλλοντες νὰ διατηρήσουν τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἕλληνας τοὺς καταγομένους ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν ἀλλὰ διαμένοντας ἐν Τουρκίᾳ, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἀξιώσει νὰ θεωρῶνται ὡς ἕλληνες ὑπήκοοι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδείξῃ ὅτι ὁ πατὴρ των ἢ ὁ πάππος των κατήγετο ἐκ τῶν ἀνακτηθεισῶν χωρῶν, ἄλλως νὰ θεωρῶνται ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι.

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος».

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» ἐπιστέλλει πρὸς τὴν ἐφημερίδα του τὰ ἑξῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων:

«Μετὰ μεγάλης ἐκπλήξεως ἐγνώσθη ὅτι οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως χαρακτηρίζουν τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀδιάλλακτον. Εἶνε γνωστὸν κάλλιστα εἰς τὴν Πύλην ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπεδείξατο κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων τὴν μεγαλειτέραν διαλλακτικότητα δὲν ἀγνοεῖ δ' ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅτι τὰ ζητήματα τῆς ἰθαγενείας καὶ τῶν βακουφίων εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα ζωτικώτατα. Εἰδικῶς διὰ τὰ βακούφια, τῶν ὁποίων ἡ Εὐρωπαϊκὴ γνώμη δὲν γνωρίζει κατ' ἀρχὴν τὴν σημασίαν, πρεπει νὰ γνωσθῇ ὅτι εἰς τὴν ἔννοιαν τὴν οὐσιωδῶς ἐλαστικὴν τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ Πύλη εἰς τὸν ὅρον βακούφιον συμπεριλαμβάνεται τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς Μακεδονίας μετὰ ὁλοκλήρων συνοικιῶν τῆς Θεσσαλονίκης, δασῶν, τόπων ἁλιείας καὶ πλείστων ὅσων χωρίων.

«Ἡ Μακεδονία θὰ παρέμενεν οὕτω οἰκονομικῶς εἰς τὰς χεῖρας τῆς Τουρκίας μὲ τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν κληρονομίαν ἢ τὴν ὑποθήκην τῶν περιουσιῶν εἰς οἱαδήποτε ἀόριστα τουρκικὰ καθιδρύματα.

Οὕτω ἡ οἰκονομικὴ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος θὰ καθίστατο ἀδύνατος. Ἵνα δὲ ἀποδείξῃ τις τὸ φιλελεύθερον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀρκεῖ νὰ προσθέσω ὅτι εἶνε ἕτοιμη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς περιουσίας τὰ ἀνήκουσας εἰς ὡρισμένα ἱδρύματα, λόγου χάριν τεμένη, καὶ τουρκικὰ σχολεῖα τῆς Μακεδονίας. Τὸ νὰ ζητῇ τις περισσότερα εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ζητῇ ἀδύνατα.

«Κύκλοι τινὲς τῆς Κωνσταντινουπόλεως διατείνονται ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὤφειλε νὰ ὑποχωρήσῃ ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τούτων σημείων, ἵνα ἡ Τουρκία μὴ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τῶν νήσων. Εἰς τοῦτο ἀπαντῶσιν οἱ ἐν Ἀθήναις ὅτι ἡ Πύλη δὲν δύναται νὰ ἀνακινήσῃ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀνετέθη παρ' αὐτῆς εἰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον εἰς πᾶν διάβημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως αἱ Ἀθῆναι θὰ ἀντετάσσοντο μετ' ἐνεργείας. Ἐξ ἄλλου, οὐδεὶς ἐνταῦθα ἔχει γνῶσιν διαβήματος τῆς Τουρκίας ὡρισμένου διὰ τὰς νήσους.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπειλὰς τοῦ πολέμου τὰς προερχομένας ἀπὸ ὀθωμανοὺς ἀξιωματικούς, αὗται οὐδόλως ἀνησυχοῦν τοὺς Ἕλληνας. Οὐδὲν θὰ πράξουν ὅπως προκαλέσουν τὸν πόλεμον, ὅπως τὸ πᾶν ἔπραξαν ὅπως ἀποφύγουν τὸν Ἑλληνοβουλγαρικόν. Ἔχουσιν ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι πᾶσα ἐξέγερσις τῶν Τούρκων θὰ καταδικασθῇ εἰς ἀποτυχίαν πολὺ ἀσφαλεστέραν τῆς Βουλγαρικῆς τοιαύτης κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον».

Ἀθῆναι, 7 Ὀκτωβρίου.—Ἡ μελέτη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ἀντισχεδίου θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τριήμερον, παρεκλήθη δὲ ὅπως συνεργασθῇ διὰ τοῦτο καὶ ὁ κ. Διονύσιος Στεφάνου, ὅστις εἶχε διεξαγάγει τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ 1897.

Ἀθῆναι, 9 Ὀκτωβρίου.—Ἀνετέθη εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Στεφάνου, Γρυπάρη, Στεργιάδου καὶ Ναοὺμ ἡ προμελέτη τοῦ ἀντισχεδίου τῆς Πύλης.

—Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡμιεπίσημον Τουρκικὸν ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι οὐδέποτε ἡ Τουρκία θὰ πολεμήσῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν ναυαγήσωσιν αἱ διαπραγματεύσεις αἱ σχέσεις τῶν δύο Κρατῶν θὰ παραμείνωσι διακεκομμέναι.

—Οἱ ἐν Κων)πόλει πρεσβευταὶ συσκέπτονται ὅπως προβῶσιν εἰς φιλικὴν ἐπέμβασιν διὰ τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς διαπραγματεύσεις.

Ἀθῆναι, 10 Ὀκτωβρίου.—Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Πύλης Γκαλὴπ βέης, ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. Βενιζέλον, ἐπέδειξεν εἰς αὐτὸν τηλεγράφημα τοῦ Μ. Βεζύρου ἀγγέλλοντος τὴν ἔναρξιν τῆς ἀποστρατεύσεως. Παρεκάλεσε δὲ ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος μὴ ἐμποδίσῃ τὰ τουρκικὰ μεταγωγικὰ ὅπως διαπλεύσουν εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν ὅτι θὰ δώσῃ ἀμέσως τὰς σχετικὰς διαταγάς.

Ἀθῆναι, 13 Ὀκτωβρίου.—Συντελεσθείσης τῆς προμελέτης τοῦ ἀντισχεδίου τῆς Πύλης, θὰ συναντηθοῦν σήμερον οἱ Τοῦρκοι πληρεξούσιοι μετὰ τοῦ κ. Πανᾶ καὶ τοῦ κ. Ναούμ.

Ἀθῆναι, 14 Ὀκτωβρίου.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πανᾶς εἰς τὸν ἐπισκεφθέντα χθὲς αὐτὸν Τοῦρκον πληρεξούσιον Γκαλὴπ βέην ἀνεκοίνωσεν ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ἠσχολήθη ἔτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς προμελέτης τοῦ Τουρκικοῦ ἀντισχεδίου, αἱ διαπραγματεύσεις θὰ ἐπαναληφθῶσιν αὔριον Τετάρτην.

(Π. Ρ.)-3)16 Ὀκτωβρίου.

Ὡς ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν ἐκεῖσε ἐκ Θεσσαλονίκης αἱματηρὰ μάχη ἔλαβε χώραν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν στρατευμάτων παρὰ τὴν Ξάνθην.

Οἱ Ἕλληνες ἀπώθησαν τοὺς Τούρκους καὶ κατέλαβον τὸ Κοτζουμκένς.

Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ κυβέρνησις φοβουμένη αἰφνιδίαν ἑλληνικὴν εἰσβολήν, ἀπεφάσισε νὰ κλείσῃ τὰ Δαρδανέλλια, πλὴν ἐπὶ δίωρον ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν πιστεύεται ὅτι μελετᾶται ἀπέλασις τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐκ Κων)πόλεως ἐν περιπτώσει μείζονος προκλήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ τύπου.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν ἐδέχθη τὸν ἀνταποκριτὴν τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου εἰς ὃν ὑπεδήλωσεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε πανέτοιμος ὥστε νὰ μὴ δεχθῇ ταπεινωτικοὺς ὅρους.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ
ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἡ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν στρατὸν τοῦ Στρατάρχου καὶ Βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου ἡμερησία διαταγὴ ἅμα τῇ ἀφίξει Του εἰς Θεσσαλονίκην ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται,

Ἔτος συνεπληρώθη ἀφ' ὅτου ἐκλή-

θητε ὑπὸ τὰ ὅπλα ἵνα ὑπερασπίσητε τὰ δίκαια καὶ τὴν τιμὴν τῆς νέας Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπερακοντίσαντες πᾶσαν προσδοκίαν ἐδώσατε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὅρια καὶ μορφήν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἐφαντάζετο διὰ τὸ τόσον βραχὺ διάστημα προσφέροντες εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος πάντα, ζωήν, περιουσίαν, ὑγείαν. Δικαίως ἔπρεπε τώρα ν' ἀναπαυθῆτε, μετὰ τόσους κινδύνους μόχθους, ταλαιπωρίας, ἀλλὰ Ἐγὼ σᾶς χρειάζομαι ἀκόμη διὰ νὰ ἐξασφαλίσω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διὰ τόσων θυσιῶν ἀπεκτήσαμεν.

«Μὲ ἐννοεῖτε καλῶς σεῖς, οἱ συμπολεμισταί Μου, καὶ διὰ τοῦτο παρ' ὅλην τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπανέλθητε τὰς ἑστίας σας σεῖς μένετε πιστοί, σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι φρουροὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Πατρίδος. Χαίρω ἐπανερχόμενος ἐν μέσῳ τοιούτου στρατοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ.

Τῷ π. Σαββάτῳ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐξετέλεσε τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς 11ης Μεραρχίας ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐν μέσῳ ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ.

Ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει Του ἐρράγησαν εἰς ζητωκραυγάς:

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

—Ζήτω ὁ νικητής.

—Στὴν Πόλι! Στὴν Ἁγιὰ Σοφιά!

Λήξάσης τῆς παρελάσεως τοῦ στρατοῦ προσεκάλεσεν ὁ Βασιλεὺς πάντας τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ μετά τινας παρατηρήσεις προσηγόρευσεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς:

«Ἔχω πεποίθησιν εἰς τὴν προθυμίαν καὶ τὴν γενναιότητα τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τοὺς δύο πολέμους καὶ ἡ ὁποία κατέστησε τὸ ἔθνος ἔνδοξον καὶ σεβαστόν. Πρέπει νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι ὅπως ἀντιμετωπίσωμεν οἱανδήποτε νέαν τροπήν. Γνωρίζετε ὅτι σήμερον εἴμεθα κύριοι τῆς καταστάσεως τῆς Βαλκανικῆς. Εἶμαι δὲ βέβαιος θὰ εἴμεθα πάντοτε. Ἡ Εὐρώπη θαυμάζει τὰ τρόπαιά σας. Ἂν παραστῇ ἀνάγκη θέλω νὰ πιστεύσω ὅτι θὰ συνεχίσητε τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἔθνους».

Θεσσαλονίκη, 12.—Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἀφ' οὗ ἐπεσκέφθη τὸ Κιλκὶς καὶ τὰς Σέρρας, ἐγκατέστησε τὸ στρατηγεῖόν του εἰς τὴν Καβάλλαν.

Ἀθῆναι, 1)14.—Ὁ Βασιλεὺς ἐπιθεωρήσας τὰ στρατόπεδα τοῦ Δεμὶρ Χισάρ, Μπερακλῆ καὶ Τσουμαγιᾶς ἔφθασεν εἰς τὰς Σέρρας.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἀποστράτευσις τῆς Τουρκίας εἶνε μία μπλόφα γινομένη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μεταβάλῃ μέτωπον ἀπὸ τῶν Βουλγαρικῶν συνόρων εἰς τὰ Ἑλληνικά.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Σῶμα Ναυτικῶν ἀεροπόρων.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀντιναυάρχου ἀρχηγοῦ καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρη τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου» ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως συντόμως τεθοῦν αἱ βάσεις καὶ ἀρχίσῃ λειτουργοῦσα ἡ ὑπηρεσία πρὸς καταρτισμὸν σώματος ναυτικῶν ἀεροπόρων. Πρὸς τοῦτο δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς διετάχθησαν αἱ ναυτικαὶ ὑπηρεσίαι νὰ προσκαλέσουν τοὺς ὑπ' αὐτὰς ἀξιωματικοὺς παντὸς κλάδου τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν οὐχὶ μεγαλειτέραν τοῦ 30οῦ ἔτους νὰ δηλώσωσι τίνες ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων ἐπιθυμοῦν νὰ μαθητεύσωσι καὶ καταταχθῶσιν ἐθελουσίως εἰς τὸν εἰδικὸν κλάδον τῆς ναυτικῆς ἀεροπορίας, ἐπίσης δὲ καὶ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς μηχανικοὺς οἱανδήποτε ἡλικίαν καὶ ἂν ἄγουσιν ἵνα δηλώσωσι καὶ οὗτοι τίνες ἐπιθυμοῦν νὰ καταρτισθοῦν ὡς μηχανικοὶ ἀεροπλάνων. Αἱ αἰτήσεις δὲ αὗται θὰ συνοδεύονται καὶ δι' ἐκθέσεως τοῦ προϊσταμένου μετὰ παρατηρήσεων περὶ τῆς καταλληλότητος ἢ μὴ τοῦ αἰτοῦντος.

Οἱ εἰδικευόμενοι εἰς τὸ σῶμα τῆς ἀεροπλοΐας καὶ μαθητεύοντες ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον θὰ λαμβάνωσι δίπλωμα ἐπαγόμενον ἰδιαίτερον ἐπιμίσθιον.

Ἐν Ἠπείρῳ.

Ἀθῆναι, 10 Ὀκτωβρίου—Κατὰ τὸ συγκροτηθὲν Πανηπειρωτικὸν συνέδριον ἐν Ἀργυροκάστρῳ, ἀπεφασίσθη ὅπως ἀντιταχθῇ ἀπεγνωσμένη ἔνοπλος ἀντίστασις κατὰ πάσης ἀποπείρας πρὸς ἀλβανοποίησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἠπείρου.

Ο Δρ ΔΙΛΛΩΝ
ΚΑΙ
Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Παράγοντες εἰρήνης καὶ πολέμου.

Ὁ Δρ Ε. Ι. Δίλλων ὁ περίφημος εἰδικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» γράφων ἐκ Μαδρίτης λέγει:

«Ἡ ἀπαισιοδοξία ἐξακολουθεῖ ἐπικρατοῦσα πανταχοῦ, ἐν Εὐρώπῃ παρὰ τὴν σημειωθεῖσαν πρόοδον τὴν γενομένην ὑπὸ τῆς διπλωματίας εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν καὶ τὴν ἱκανοποιητικὴν διευθέτησιν τῶν διαφορῶν μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας.

«Ἐπεσκέφθην τοὺς κυριωτέρους εὐρωπαϊκοὺς πολιτικούς, οἵτινες σήμερον διατρίβουσιν εἰς τὰς διαφόρους παραθαλασσίας χώρας, καὶ ἔσχον τὸ προνόμιον νὰ συζητήσω τὸ θέμα πρὸς Μονάρχας διαφόρων χωρῶν ἐγγύτατα ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.

Οἱ φόβοι τῶν πολιτικῶν.

Μία σημαντικὴ πρότασις, ὅμως, εἶνε παραδεκτὴ παρὰ πάντων τῶν ἐπισήμων προσώπων, ἰδίᾳ, ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ Βουκουρεστίου θὰ ἔχῃ βραχεῖαν τὴν διάρκειαν καὶ ἡ ἰσορροπία ἥτις προέκυψεν ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἀπὸ τῶν τελευταίων πολέμων καὶ τῶν ἐπακολουθησασῶν συνθηκῶν εἶνε ἀσταθής, ἐπειδὴ ἐξήρτηται οὐχὶ ἀπὸ τῆς θελήσεως Κρατῶν τινων ὅπως ἐκπληρώσωσι τὰς γραπτὰς ὑποχρεώσεις των, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν ὅπως παραβῶσι τὰς ἐγγυήσεις των ἐπικερδῶς.

«Αἱ κακαὶ προαισθήσεις τῶν Εὐρωπαίων πολιτικῶν προέρχονται ἐκ τῆς δυσπιστίας πρὸς τὴν ἱκανότητα τῶν Ἀλβανῶν πρὸς αὐτοδιοίκησιν, καὶ ἀπὸ τῆς πεποιθήσεως των ὅτι αἱ συνθῆκαι ὑφ' ἃς τὸ πείραμα πρέπει νὰ δοκιμασθῇ εἶνε ὑπεράγαν δυσοίωνοι.

Τὸ συμπέρασμα εἰς ὃ εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ καταντήσωσιν εἶνε ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς θὰ διατηρῆται ζωηρὸν μέχρι οὗ κορυφωθῇ εἰς ἄλλον πόλεμον. Οὐδ' εἶνε τὸ χείριστον τοῦτο ὅπερ δύναται νὰ συμβῇ. Ἐὰν ἡ Ἀλβανία κατορθώσῃ νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀφήσωσιν αὐτὴν οἱ γείτονες νὰ ὑπάρχῃ, ἡ Εὐρώπη θὰ ἔχῃ εὐρὺ ἔδαφος πρὸς ἱκανοποίησιν. Ἀνεξάρτητος Ἀλβανία ὁσονδήποτε δυσάρεστον καὶ ἂν εἶναι τὸ νέον Κράτος εἰς τοὺς Σλαύους γείτονάς του, εἶνε ὁ μόνος τρόπος πρὸς ἐναρμόνισιν συμφερόντων, ἅτινα ἄλλως θὰ ἀπέβαινον ἐχθρικὰ καὶ θὰ ἦγον εἰς ὀλεθρίας περιπλοκάς.

Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἀλβανίας εἶνε ἡ πραγματοποίησις συμφωνίας μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας, κοινῶς καλουμένη συμφωνία **μὴ μου ἅπτου**, δι' ἧς ἑκάστη Δύναμις ἐπειράθη νὰ ἀπόσχῃ τὰς χεῖράς της ἀπὸ τῆς χώρας ταύτης.

Ἡ Ἀλβανικὴ ταραχή.

Τώρα, ἂν οἱ Ἀλβανοί, ἐλαυνόμενοι ὑπὸ ἐμφύτου πνεύματος ἀνησυχίας ἢ ἐπηρεαζόμενοι ὑπὸ σκευωριῶν γειτόνων, ἤθελον περιέλθει εἰς ἔριδας καταντώσας εἰς ἀναρχίαν ἢ ἐνοχλοῦντες τὰ πέριξ αὐτῶν ἔθνη, οὐδὲν θὰ ὑπολειφθῇ ἄλλο μέσον ἢ ἐξωτερικὴ ἐπέμβασις, ἥτις σημαίνει, βεβαίως, ἐπέμβασιν τῆς Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Αὐστρία θὰ εἰρηνεύσῃ τὴν βόρειον Ἀλβανίαν καὶ ἡ Ἰταλία τὰς νοτίους ἐπαρχίας, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Αὐλῶνος. Ἐπειδὴ οὐδέτερον τῶν Κρατῶν τούτων ἐπιτρέπει τὴν κατοχὴν τοῦ Αὐλῶνος ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἡ προκύπτουσα κατάστασις θὰ ἀπέβαινεν ἀδιαζόντως ἀμήχανος.

«Ἐὰν αἱ ἐνεστῶσαι διαφοραὶ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος σαλεύωνται ὅτι θὰ καταντήσωσιν εἰς ἐχθροπραξίας, εἶνε ἐρώτημα ὅπερ προέβαλον εἰς ἕκαστον Ὑπουργὸν καὶ πολιτικὸν ἡγέτην ἐξ ὅσων συνδιελέχθησαν περὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, καὶ ἡ δοθεῖσά μοι ἀπάντησις παρὰ πάντων σχεδὸν ἦτο ἐμφαντικῶς ἀποφατική. Μεγίστην ἀνάγκην χρημάτων ἔχουσα ἡ Πύλη παρὰ τῶν Δυνάμεων δὲν δύναται νὰ ἀποξενωθῇ τῶν συμπαθειῶν αὐτῶν, περιφρονοῦσα τὴν ἐπισήμως ἐξηγγελμένην ἀπόφασιν αὐτῶν περὶ τῶν νήσων τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς δέχεται ἐκ τῶν προτέρων. Ἡ ἀνάκτησις τῶν νήσων, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, αἵτινες δεσπόζουσι τοῦ Ἑλλησπόντου, θὰ ἦτο μικρᾶς ἀξίας διὰ τὸ Ὀθωμ. Κράτος.

Τουρκία καὶ Βουλγαρία.

Ὁ Δρ. Δίλλων παρέχει ἐκπληκτικά τινα γεγονότα περὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας, περὶ ὧν λέγει: «Οὐδεὶς τῶν διακεκριμμένων πληροφορητῶν μου εἶχεν ὑπόνοιαν, δύναμαι νὰ τὸ βεβαιώσω κατηγορηματικῶς καὶ μετὰ ἀκριβοῦς θετικῆς γνώσεως τῶν γεγονότων, ὅτι **αἱ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας διαπραγματεύσεις ἔχουσαι σκοπὸν νὰ ἀποστερήσωσι τὴν Ἑλλάδα μέρος τῶν προσφάτων κατακτήσεών της, διεξήχθησαν μετ' ἄκρας ἀγχινοίας.**

Τὰ ἐξωτερικὰ δείγματα τοῦ ζήλου τῆς Βουλγαρίας ἦσαν αἱ τόσον ἑτοίμως γενόμεναι παραχωρήσεις ὑπὸ τῆς Σόφιας τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Διδυμοτείχου. Ὅτι αἱ προτάσεις τῆς Βουλγαρίας ἀντημείφθησαν εἶνε λόγος ὃν ὡσαύτως ἐπιβεβαιῶ. Δύναμαι νὰ προσθέσω, ὅτι, ἂν μὴ ἡ Πύλη δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν διαπραγμάτευσιν ταύτην μετὰ τῆς Βουλγαρίας παρουσιάζουσα πολλῷ μεγαλείτερα κέρδη τῶν περιληφθέντων ἐν τῇ συνθήκῃ, ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν, θὰ συμπεριλάβῃ τὴν παρὰ φύσιν προσέγγισιν ταύτην εἰς τὴν κατηγορίαν της κατὰ τοῦ ἐνεστῶτος Ὑπουργείου.

Αὐτοὶ εἶνε οἱ κύριοι λόγοι οἵτινες, κατ' ἐμὴν γνώμην, ἐξασθενοῦσι σημαντικῶς τὴν ἀπιθανότητα ἐχθροπραξιῶν. Ἡ Εὐρώπη, ὅμως, διαθέτει κατάλληλα μέσα ὅπως ἐπιβάλῃ τὴν εἰρηνικὴν πολιτικὴν εἰς τοὺς Νεοτούρκους.

Τῆς Βουλγαρίας ἡ κατάστασις εἶνε ἀπελπιστική, προσθέτει ὁ Δρ Δίλλων. Μόνη ἐλπὶς αὐτῆς εἶνε ὅπως ἐξασθενήσῃ τοὺς ἐχθροὺς οἵτινες περικυκλοῦσιν αὐτήν, καὶ τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτύχῃ παρακινοῦσα τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Ἀλβανοὺς κατ' αὐτῶν.

Πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ἡ Βουλγαρία ἐπροστατεύετο ὑπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Σήμερον εἶνε μόνη μὲ ἀποσυντεθειμένον στρατόν, κατεστραμμένα οἰκονομικὰ καὶ ἐξαντλημένους τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους αὐτῆς.

Ἐξεπλάγην ὑπὸ τῆς σταθερότητος τῆς πεποιθήσεως τῆς ἐκφρασθείσης ὑπὸ πολιτικῶν διαφόρων κρατῶν, ὅτι ἡ ἐπαγγελία τῆς Αὐστρίας περὶ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ἴδῃ τὴν εἰρήνην διατηρουμένην εἶνε εἰλικρινής, καὶ δύναται νὰ λογισθῇ ὡς πολύτιμος παράγων ἐν τῇ ἐνεστώσῃ δυσχερεῖ καταστάσει.

Ἡ Αὐστρία κατὰ τῆς Ἰταλίας.

Πολλοὶ πολιτικοὶ ἐξέφρασαν δυσφορίαν διὰ τὰ αἴτια τῶν αὐξανομένων δυσαρεσκειῶν μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας. Ἡ ταραχώδης ἐξέγερσις διὰ τὴν ἵδρυσιν Ἰταλικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Αὐστρίᾳ, τὰ ἀποκρουστικὰ μέτρα ἅτινα ἐλήφθησαν ἐσχάτως κατὰ τῶν Ἰταλῶν ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Διοικήσεως, καὶ αἱ συναφεῖς παρανοήσεις, πληροῦσιν αὐτοὺς φόβου, καὶ πλείους τοῦ ἑνὸς διακεκριμένοι δημόσιοι ἄνδρες ἐξέφρασαν τὴν πεποίθησιν αὐτῶν ὅτι θὰ ἐκραγῇ πόλεμος μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας ἐντὸς τῶν δύο ἀμέσως ἑπομένων ἐτῶν. Ἡ πρόρρησις αὕτη μὲ ἐξέπληξε μεγάλως, ὡς προερχομένη παρὰ καλῶς πληροφορημένων πολιτικῶν. Εἶνε περιττὸν νὰ ἀναλύσω τοὺς λόγους τῆς προβλέψεως αὐτῶν, ἣν ἀδυνατῶ νὰ συμμερισθῶ. Εἶμὶ βέβαιος ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία εἶνε εἴπερ ποτε σταθεραὶ πολιτικαὶ φίλαι.

Ἡ Ἰταλία κατὰ τῆς Γαλλίας.

Ὡς ὅτε ἐν παλαιτέροις χρόνοις ἡ Αὐστρία ἦτο τῆς Εὐρώπης ὁ κυματοθραύστης κατὰ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, οὕτω σήμερον ἀποτελεῖ αὕτη ἰσχυρὸν πρόχωμα κατὰ τῆς πλημμύρας τοῦ Σλαβισμοῦ εἰς τὰς Ἀδριατικὰς χώρας ὅπου οἱ Σλάβοι λογίζονται ὡς οἱ ἐπιφοβώτατοι ἐχθροὶ τῆς Ἰταλίας. Ἐν νηφαλίᾳ ἀληθείᾳ λοιπόν, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία εἶνε στενώτερον καὶ διαρκέστερον συνηνωμέναι εἴπερ ποτε, καὶ ὅσοι προβλέπουσι πόλεμον μεταξὺ τούτων ἐν μέλλοντι προσεχεῖ εἶνε πολὺ κακῶς πληροφορημένοι.

Ἀμέτρως μέγας κίνδυνος, ὃν δὲν ὑποπτεύουσιν εἰμὴ οἱ ἐνδιαφερόμενοι, εἶνε ἡ γοργῶς αὐξανομένη ἀντιζηλεία μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Τοῦτο εἶνε τῷ ὄντι πηγὴ μεγίστου κινδύνου, ὅστις εἶνε μᾶλλον φοβερός, καθότι διαφεύγει τὰς προσπαθείας τῆς διπλωματίας ὅπως ἀποσβήσῃ αὐτόν. Τοῦτο, ὅμως, εἶνε ἄλλο κεφάλαιον.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΚΑΛΗΠ ΒΕΗ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ

Περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς 27 λήξαντος μηνὸς ὁ Γκαλὴπ βέης ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον καὶ ἐπέδειξε τηλεγράφημα τοῦ Μ. Βεζύρου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι κατόπιν τῆς ὑπαρχούσης συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων, ὅπως ἀφεθῶσιν ἐλεύθερα τὰ μεταγωγικὰ τουρκικὰ ἀτμόπλοια, τὰ μεταφέροντα ἀφυπηρετοῦντα στρατὸν εἰς τὰς πατρίδας των εἰς Μ. Ἀσίαν καὶ ἀλλαχοῦ, ἡ Υ. Πύλη ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῆς ἀποστρατεύσεως. Παρακαλεῖ δὲ ὁ Μ. Βεζύρης νὰ δοθῶσι σχετικαὶ ὁδηγίαι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στόλον ὅπως μὴ συμβῇ παρεξήγησις κατὰ τῶν διάπλου τοῦ Αἰγαίου.

Συνέντευξις μετὰ τῆς «Ν. Ἡμέρας».

Τῇ ἐπιούσῃ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀττικῆς «Ν. Ἡμέρας» ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Υ. Πύλης Γκαλὴπ βέη περὶ τῶν διαθέσεων καὶ σκέψεων τῆς Πύλης.

«Ἡ ἀποστράτευσις, εἶπεν οὗτος, τῆς Τουρκίας εἶνε γεγονὸς ἐνδεικτικὸν τῶν διαθέσεων αὐτῆς ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Θέλομεν νὰ συζητήσωμεν ὡς φίλοι, ὡς διπλωμάται, χωρὶς πίεσιν, καὶ χωρὶς ἐνόπλων ἀπειλῶν ἀπειλῶν κατ' ἀλλήλων. Ἔχομεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν εὐαισθησίαν καὶ τὴν καλὴν πίστιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἧς προΐσταται ὁ κ. Βενιζέλος πιστεύω δὲ ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐμπνέομεν τὴν αὐτὴν ἐμπιστοσύνην. Ἀδικοῦσι τὴν Τουρκίαν οἱ ἀποδίδοντες εἰς αὐτὴν φιλοπολέμους διαθέσεις, διότι οὐδέποτε εἴχομεν τοιαύτας. Ὁμολογῶ ὅτι πειράζομαι νὰ δυσπιστοῦν πρὸς ἡμᾶς. Ἄλλως ἡ Τουρκία δηλώνουσα ὅτι ἀποστρατεύεται δὲν ἐζήτησε τὸ αὐτὸ καὶ παρὰ τῆς Ἑλλάδος. Σεῖς μὲν θὰ ἔχητε τὸν στρατόν σας ὑπὸ τὰς σημαίας ἡμεῖς δὲ θὰ τὸν ἀπολύσωμεν. Τί μεγαλείτερον δεῖγμα ἐμπιστοσύνης καὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ σᾶς;

—Ἐπὶ τῇ ἐκφρασθείσῃ δυσπιστίᾳ διὰ τὴν μερικὴν καὶ οὐχὶ καθολικὴν ἀποστράτευσιν ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ, ὁ Γαλὴπ βέης ἀπήντησεν:

«Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ὅστις εἶνε πολὺς σήμερον, δὲν δύναται ν' ἀπολυθῇ διὰ μιᾶς διὰ λόγους ἐσωτερικῆς τάξεως. Ὁ στρατὸς τῆς Θρᾴκης θὰ συγκεντρωθῇ εἰς Δεδεαγὰτς καὶ ἐκεῖθεν δι' ἀτμοπλοίων διαφόρων ἐθνικοτήτων θὰ μεταφερθῇ εἰς Σμύρνην, Ἰόππην, Τραπεζοῦντα(;), Σαμψοῦντα(;), καὶ ἄλλας ἀσιατικὰς ἐπαρχίας. Μέρος τοῦ στρατοῦ τούτου θὰ διέλθῃ πιθανῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τὸ πλεῖστον ὅμως θὰ ἀποβιβασθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ ἀντισχεδίου.

Ὁ κ. Διευθυντὴς ἠρώτησε τὸν Γκαλὴπ βέην τί ἔχει νὰ τῷ εἴπῃ περὶ τῶν διαπραγματεύσεων, διότι ἐπικρατεῖ ἰδέα ὅτι οἱ ὅροι τοῦ τουρκικοῦ ἀντισχεδίου εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπαράδεκτοι, διότι πιστεύεται ὅτι καθιερεῖ τοῦτο Κράτος ἐν Κράτει.

Γκαλὴπ βέης. Ἀκριβῶς ἐπ' αὐτοῦ πρέπει νὰ διαφωτισθῇ ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Ἑλλάδι· δὲν ἦτο ποτε δυνατὸν νὰ ζητήσωμεν νὰ ἀναμιχθῶμεν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν ἢ νὰ θίξωμεν τὴν κυριαρχίαν τοῦ Κράτους. Διὰ τὰ βακούφικα, ὡς προτείνομεν τὸν καθορισμόν των, δὲν ζητοῦμέν τι ἄλλο εἰμὴ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰδιοκτησίας. Καὶ διὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως τῶν Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, δὲν ζητοῦμεν εἰμὴ τὸν διακανονισμὸν ζητημάτων καθαρῶς θρησκευτικῶν. Ἡ Ἑλλὰς σήμερον ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων της χιλιάδας χιλιάδων Τούρκων. Χάριν τῆς ἀνέτου ζωῆς αὐτῶν, χάριν τῆς εὐτυχίας τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, οἵτινες θὰ εἶνε φίλοι καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ καθεστῶτος καὶ πρὸς ἀποφυγὴν προστριβῶν ἐν τῷ μέλλοντι, ζητοῦμεν καὶ θέλομεν, ἅπαξ διὰ παντός, νὰ κανονίσωμεν ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα, καὶ τοῦτο συμφέρει καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν.

Διευθυντής. Ἀλλ' ἂν θέλετε νὰ ἐπιβάλητε τὸ ἀντισχέδιόν σας καὶ ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις εὕρῃ αὐτὸ ἀπαράδεκτον;

Γκαλὴπ βέης.—Ἡμεῖς δὲν ζητοῦμεν νὰ ἐπιβάλωμεν διὰ τῆς βίας τὸ ἀντισχέδιόν μας, διότι ἄλλως θὰ σᾶς ἐλέγομεν:—

«Αὐταὶ εἶνε αἱ προτάσεις μας. Ἢ δέχεσθε ἢ δὲν τὰς δέχεσθε» Ἐνῷ ἡμεῖς τί λέγομεν σήμερον; «Ἰδοὺ αἱ προτάσεις μας. Ἔλθετε νὰ **συζητήσωμεν**. Δὲν εἴμεθα ἀδιάλλακτοι. Ἐὰν μᾶς ἀποδείξετε ἢ μᾶς πείσετε κατὰ τὰς συζητήσεις ὅτι τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα ζήτημα προσκρούει εἰς τὴν Κυριαρχίαν τοῦ Ἑλλην. Κράτους ἢ εἰς θεμελιώδεις διατάξεις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἢ νομοθεσίας, θὰ μελετήσωμεν ἐν πνεύματι συνδιαλλαγῆς τῶν διεστώτων, ἐν πνεύματι προσεγγίσεως, χάριν κοινοῦ συμφέροντος, εἰς ἔδαφος ἐπιτρέπον ταχεῖαν καὶ ὁμαλὴν τὴν λῆξιν τῶν διαπραγματεύσεων.» Πολλὰ ἐξ ὅσων προτείνομεν ἐδέχθη ἡ Αὐστρία κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑρζεγοβίνης καὶ Βοσνίας διότι ἀφεώρων τὸν θρησκευτικὸν καὶ κοινωνικὸν βίον τῶν προσαρτηθέντων Τουρκικῶν πληθυσμῶν, χωρὶς νὰ νομίσῃ διὰ τοῦτο ὅτι θίγεται ἡ ἀξιοπρέπεια ἢ ἡ κυριαρχία τῆς Μοναρχίας.

Ἐκ τῆς συζητήσεως θὰ προκύψῃ πλῆρες τὸ φῶς, ἵνα ἴδωμεν καὶ σεῖς καὶ ἡμεῖς κατὰ τίνα τρόπον θὰ φθάσωμεν εἰς ἁρμονικὴν σύνδεσιν τῶν πραγμάτων, ὅπως καὶ θὰ φθάσωμεν ταχέως, διότι καὶ σεῖς καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἀκριβῶς θέλομεν καὶ τοῦτο ἐπιβάλλουν τὰ κοινὰ συμφέροντά μας. Δὲν πρόκειται νὰ συζητήσωμεν μὲ τὰ ὅπλα ἀνὰ χεῖρας ἢ μὲ ἀπειλὰς ἀλλὰ *comme gens-d' affaires*.

Πρὸ παντὸς τονίζω καὶ πάλιν, δὲν ζητοῦμεν νὰ σᾶς ἐπιβάλωμεν τοὺς ὅρους μας. Ὅ,τι δὲν δέχεσθε πρέπει νὰ μᾶς πείσετε ὅτι δὲν εἰμπορεῖτε νὰ τὸ δεχθῆτε, δι' αὐτὸν ἢ δι' ἐκεῖνον τὸν λόγον, καὶ ἡ λογικὴ κατὰ τὴν συζήτησιν θὰ ἐπικρατήσῃ ἀφοῦ ἡ καλὴ πίστις εἶναι ἑκατέρωθεν ἀναμφισβήτητος.

Εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ τελειώσουν ὅλα καλῶς, ἡ δὲ «Ν. Ἡμέρα» ἥτις προσπαθεῖ ἀπὸ ἡμερῶν πολλῶν, λίαν ἀξιεπαίνως, νὰ διαλύσῃ τὰς ἀνησυχίας τοῦ κοινοῦ καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ αἰσθήματα φιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, καὶ ὑπὸ τῶν πραγμάτων θὰ δικαιωθῇ καὶ ὑπηρεσίας πολυτίμους προσφέρει εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τὰ συνδέοντα Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν.

ΙΤΑΛΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΕΝ ΛΙΒΥΗ

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Ρώμης εἰς τὸν «Βελγικὸν Ἀστέρα»:

«Βεβαιοῦται εἰς τινας κύκλους καλῶς συνήθως πληροφορημένους, ὅτι ἡ παραχώρησις τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τοῦ λιμένος τῆς Ἀτταλείας εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ἀκολούθου Ἰταλοτουρκικῆς συμφωνίας: Ἡ Ἰταλία ὑποχρεοῦται ἔναντι τῆς Τουρκίας νὰ τῇ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁριστικὴν κατοχὴν τῶν δωδεκανήσων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ τῇ ἀποδώσῃ. Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἡ Τουρκία θὰ ἠρκεῖτο νὰ ἀνακτήσῃ «π ρ α γ μ α τ ι κ ῶ ς» τὰς δέκα μόνον ἐκ τῶν νήσων τούτων. Διὰ τὰς ἄλλας δύο—Ρόδον καὶ Ἀστυπάλαιαν—ἡ Τουρκία δὲν θ' ἀναλάβῃ ἢ τὰ δικαιώματα τῆς κυριαρχίας της καὶ θ' ἄφινε τὴν διοίκησίν των εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἥτις, λόγῳ τοῦ τοιούτου συνδυασμοῦ, θὰ διετήρει τὴν Ρόδον καὶ τὴν Ἀστυπάλαιαν, ὡς ἡ Ἀγγλία διατηρεῖ τὴν Κύπρον καὶ τὴν Αἴγυπτον.

Ταυτοτρόπως ἡ Ἰταλία θὰ ἐσέβετο τὸ γράμμα τῆς ὑποχρεώσεως, ἣν ἀνέλαβεν ἐν Λονδίνῳ μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων καὶ ἥτις λέγει ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει οὐδεμία τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου δύναται νὰ περιέλθῃ εἰς οἱανδήποτε τῶν Μ. Δυνάμεων. Ἐκ τούτου, ἡ Ρόδος καὶ ἡ Ἀστυπάλαια δὲν θὰ γείνωσιν Ἰταλικαί, ἀφοῦ ἡ Ὀθωμανικὴ κυριαρχία ἐξασφαλίζεται ἐπ' αὐτῶν πάντοτε. Θὰ μείνουν ἄρα Τουρκικαί, ἀλλὰ Τουρκικαὶ ὅπως εἶναι ἡ Κύπρος καὶ ἡ Αἴγυπτος».

Εἰς τὸ πασίγνωστον Ἐμπορασιδηρουργεῖον τοῦ κ. χ' Κυριακοῦ Σάββα, ὑπάρχει καὶ πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς γύψος α' ποιότητος τοῦ γυψοποιοῦ κ. Παρασ. Σ. Λευκωνιτσιάτη, ἐξ Ἀγκαστίνας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν καὶ μὲ κεφάλαιον £200,000 διῃρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστην, ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης Κύπρου ὥρισε τὸν [illegible] ἀριθμὸν μετοχῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ διατεθοῦν κατὰ τὸ ἔτος 1913, εἰς 25,000 καὶ τιμήν των; £4 καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον (ν.ἡ.) ὁ κατόπιν δὲ ἀγοραστὴς θὰ ἐπιβαρύνεται μὲ τόκον λογιζόμενον πρὸς 8 ο)ο κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1913 ν.ἡ. μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» καὶ διοικουμένη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ αὐτοῦ Διευθυντοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ, γνωστοποιεῖ ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὰς αὐτὰς ἐργασίας τραπεζιτικάς τε καὶ ἀποταμιευτικάς, ἃς καὶ τὸ εἰρημένον Ταμιευτήριον «ἡ Λευκωσία» τοσοῦτον ἐπιτυχῶς διεξῆγαγε μέχρι τοῦδε.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ θὰ κανονίζωνται κατὰ τριετίαν καὶ ὄχι πενταετίαν ὡς μέχρι τοῦδε, δηλ. κατὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ θὰ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ θ' ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὼν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας θὰ χάνῃ ὄχι 25 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἀλλὰ μόνον 10 ο)ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ πληρώνωνται εἰς ἀκέραιον καὶ ὄχι μὲ ἔκπτωσιν 5 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα θὰ ἀναλογῇ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ θὰ κεφαλαιοποιῆται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, ἀρχομένου τοῦ τόκου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.
2 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας
3 ο)ο » » » » 6 »
4 ο)ο » » » » 1 ἔτος
5 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερον

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ὁ Διευθυντὴς

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΩΜΟΔΙΚΟΥ

κ. ΣΤ. Ε. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ

ΜΕΤΑΞΥ

1) Μαριοῦς Κυριάκου Χήνα,
2) Ἀδριανῆς » »
ἐκ Τρικώμου, ἐναγουσῶν

καὶ

1) Νικόλα Χήνα ἐκ Τρικώμου
2) Ἀριστοτέλους Χήνα, ἐκ » καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς ὡς κληρονόμων τῆς ἀποθανούσης χ: Φουντζοῦς Νικολῆ ἐκ Τρικώμου ἐναγομένων.

Τῷ Νικόλᾳ Χήνᾳ,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάττεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιόν μου, ἐν Τρικώμῳ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 1913 καὶ ὥρᾳ 9ῃ πρὸ μεσημβρίας, κατὰ τὴν ἀκρόασιν ἀγωγῆς, κινηθείσης καθ' ὑμῶν, ὑπὸ τῶν ἄνω σημειουμένων ἐναγουσῶν.

Αἱ εἰρημέναι ἐνάγουσαι ἀξιοῦσι £8.0.0 ὑπόλοιπον γραμματίου ἐκ £30.0.0 ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς ἀποθανούσης χ: Φουντζοῦς Νικολῆ ἐκ Τρικώμου τῆς ὁποίας εἶσθε οἱ κληρονόμοι, εἰς τὴν διαταγὴν τῶν ἐναγουσῶν τῇ 28)10 Νοεμβρίου 1904 καὶ ἐξοφλητέου δὲ εἰς α' ζήτησιν, τόκον 12 0)0 ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς καὶ τὰ ἔξοδα.

Ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε κατὰ τὸν προειρημένον χρόνον, δύναται νὰ νὰ δοθῇ ἀπόφασις καθ' ὑμῶν, ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

29—9—1913.

Στ. Ε. Σταυρινίδης
Κωμοδίκης.

Ὀπισθογράφησις καὶ διὰ γραφικὰ 8 σελ.

Κυριακὸς Π. Ρωσσίδης.
δικηγόρος.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν γρ.	42 —43
Κριθὴ	» »	20 —21
Βρώμη	» »	15 —16
Ὄροβος	» »	45 —46
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ »	4 3)4 5
Λινόσπορος	» »	3
Κουκκία ξηρὰ	» παρ.	75 —80
Σταφ. μαῦραι	» »	50 —55
» βρασταὶ	» »	60 —70
Γεώμηλα γαλ.	» »	40 —50
Κρόμμυα	» »	20—30
Ἔλαια ἐντ.	ἡ λίτρ. γρ.	20 —22
Βάμβαξ	» »	29 —30
Οἶνοι	τὸ γομάρι »	140 -180
Κουμανδαρία	»	230 -280
Ρακὴ γοῦμα 20 β.	ἡ ὀκᾶ	3 1)2—3 3)4

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα	ὁ σάκκος γρ.	213 1)2
Σάκχαρον	»	295
Σάπων ἑλλην.	ἡ ὀκᾶ	7 1)2
Πετρέλ. φωσ.	τὸ κιβ.	80
Καφὲς	ἡ ὀκᾶ	15—16
Μακαρόνια ἐντόπια	ἡ ὀκᾶ γρ.	4
Φιδέδες ἐντόπιοι	» »	4 1)2